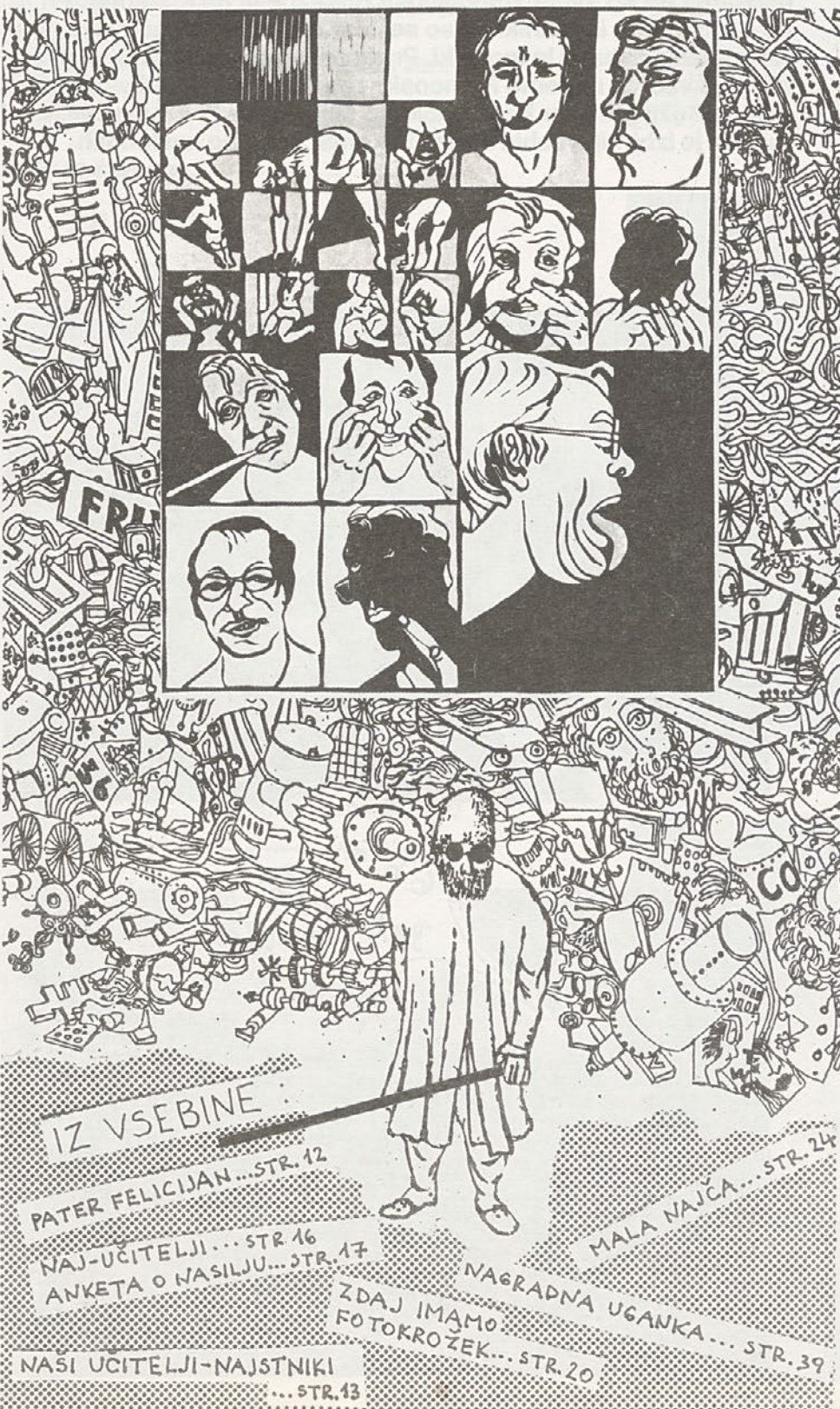

NAJČA

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK VIII, maj 1996, št. 3

ŽIVJO!

Pomlad je tu, z njo pa tudi zaljubljenost in vroči dnevi. Prav nič te ne mika učenje in posedanje pred knjigami; tudi jaz bi rada zaprla zvezke in odšla ven. Ampak... Do konca pouka je samo še nekaj tednov. In ti bi rad odnehal? Ni vredno. Celo leto se trudiš, zadnje tedne pa bi rad prespal? Tega ne delajo niti največji frajerji, da veš. In ti bi rad bil eden tistih cool mačotov in ti super frajla na šoli? Res super tipi nikoli ne odnehajo na koncu, kajti vedo, da jih potem čaka dva meseca žuriranja.

Če ti je res vsega dovolj in si ful na tleh, prosim, ne omagaj. Res si se trudil, ampak to še ne pomeni, da si največji »črnc«.

Si pri tekmovanju iz fizike ugotovil, da ne boš Newton? In potem si hotel postati tisti Cankar s Klanca? Ko pa nisi postal ne eno ne drugo, si se pomiril in izmeril svoje znanje iz matematike. Ti tudi to ni ležalo, ali si postal drugi Jurij Vega? Če ti leži stavek »You speak Eenglish very well«, si se udeležil tekmovanja iz angleščine. Nenazadnje pa si lahko osvojil tudi Preglovo priznanje.

Morda si se dobro odrezal na vseh področjih, morda pa jih nisi niti povohal, ali pa se držiš preizkušenega pregovora »Važno je sodelovati, ne zmagati«. Pa saj nismo vsi rojeni geniji.

Tudi kulturne hrane smo imeli nekaj. V avli šole je razstavljal svoje grafike Marjan Prevodnik. V gosteh pa smo imeli tudi eno najbolj znanih umetniških družin — družino Zelenko. Predstavili so se na Grmskem srečanju z razstavo slik, plastik, grafik in porcelanastih krožnikov.

Po vsem tem mora biti tudi tvoja goflja polna vsega lepega in zdravega. Zato vsi frklji lahko začnete odštevati dneve do konca pouka in uživati v pomladi, če se da tudi pred zvezki. Priporočam vam tudi Najčo — časopis, ki poskrbi za dobro voljo in poduk.

Od osnovnošolskih klopi in od vas se za vedno poslavlja

Vaša najčanka —
osmošolka Katja Markovič

\$ Tee šolee
bo koonec!

Vlado Kreslin

Učenci 6. b smo se odločili, da bomo pod vodstvom ge. Marjane Štern, ge. Sonje Čibej, ge. Branka Moškon ter g. Branka Šusterja pripravili projekt, ki smo ga poimenovali Prekmursko ljudsko izročilo ter Vlado Kreslin. Za projekt smo imeli le mesec dni časa, zato smo pošteno pljunili v roke. Večkrat smo se sestali po pouku ter se učili prekmurskih plesov ter pesmi. Pridni novinarji so vse potrebno pisali, da bi lahko vse zabeležili v Najči (tematski številki 6. b razreda). Imeli smo tudi tri nadebudne fotografije, ki so vse skupaj »pofotkali«. Na valentinovo pa smo se podali tudi na pot v Beltince, kjer smo si ogledali cimbele ter se snidli z dvema članoma Beltinške bande in Kreslinovimi starši. Tam smo izvedeli mnogo zanimivosti o Prekmurju ter o Vladu Kreslinu. Sledil je Kreslinov koncert, ki je bil obenem vrhunec našega projekta. Vse, kar smo se naučili v tem času, smo predstavili na zaključni prireditvi staršem v avli šole. Mislim, da so bili z našim plesom, igranjem ter recitiranjem zelo zadovoljni. Za projekt lahko rečem, da ni oplemenitil samo našega znanja, ampak tudi naše duše in srca.

Anita Tintor, 6. b

Teden izbirnih vsebin

Na šoli je bilo prijetno vzdušje. Za vsakimi vrati učilnice se je skrivala skupina učencev, ki je z vnemo in navdušenjem izdelovala izdelke, poslušala razlago ali pa se učila. Imeli smo enaindvajset skupin. Vsakdo se je lahko vključil v skupino, katere vsebina se mu je zdela privlačna. Pri kemiji so se zbrali strastni kemiki, ki jim je urejanje enačb mala malica. Pri matematiki in fiziki pa so se učencem nakodrale male sive celice, ki so jih še posebno potrebovali pri reševanju težjih nalog. Učenci, ki jim igranje ne dela težav, so se vključili v skupino, kjer so pripravljali igro, ki je še vedno skrivnost. Učenci, katerim teče jezik angleškega ljudstva, so se zbrali pri angleščini, kjer so izdelovali tudi miselne vzorce. Naši grmski telovadci pa so svoje zmogljivosti dokazovali na stadionu. Pri likovnem pouku in tehniki pa so se učenci trudili polepšati notranji videz šole z risbami in mozaiki. Pri zgodovini so izdelovali različne miselne vzorce na temo Francoska revolucija. Ogledali so si grad Grm in Božji grob ter imeli pravcato šolo v naravi. Kljub veselju in radosti je izbirnih vsebin konec in komaj čakamo naslednjih.

Lena Ražen, 8. a

6. b v
Beltincih!

Šport — zdrav način življenja

Pri tednu izbirnih vsebin sem bila pri športu v skupini gdč. Majde Križe. Prvi dan smo odšli na pohod po Novem mestu. Ta pohod je vključeval obisk Mrzle doline, Bršljina in Marofa. Naslednji dan, v četrtek, smo se z avtobusom odpeljali v Dolenjske Toplice na trim stezo.

Zadnji dan izbirnih vsebin pa smo se odpeljali na Otočec v Teniški klub, kjer smo bili na aerobiki in fitnessu.

Zadnji dan mi je bil najbolj zanimiv, še posebej pa fitness.

Tea Tušek, 6. b

Our Magazine

Od 17. 4. do 19. 4. so na naši šoli potekali dnevi izbirnih vsebin. S prijateljico sva se odločili, da se bova vključili v Our Magazine. Učiteljici Vera Kukovič in Sonja Golob sta si zamislili ta projekt. Navedli sta tudi nekaj tem, o čem naj bi pisali. Razdeljeni smo bili v skupine in naša skupina je odšla v mesto ter poizvedela, zakaj so v našem mestu tudi trgovine s tujim imenom. Delali smo tudi razne ankete, intervjuje, članke... Končni izdelek smo nalepili na šolsko steno in razstavili svoje plakate. Vsaka skupina se je trudila po svojih najboljših močeh in midve sva veseli, da sva se vključili ravno k tej skupini.

Anita Tintor, 6. b

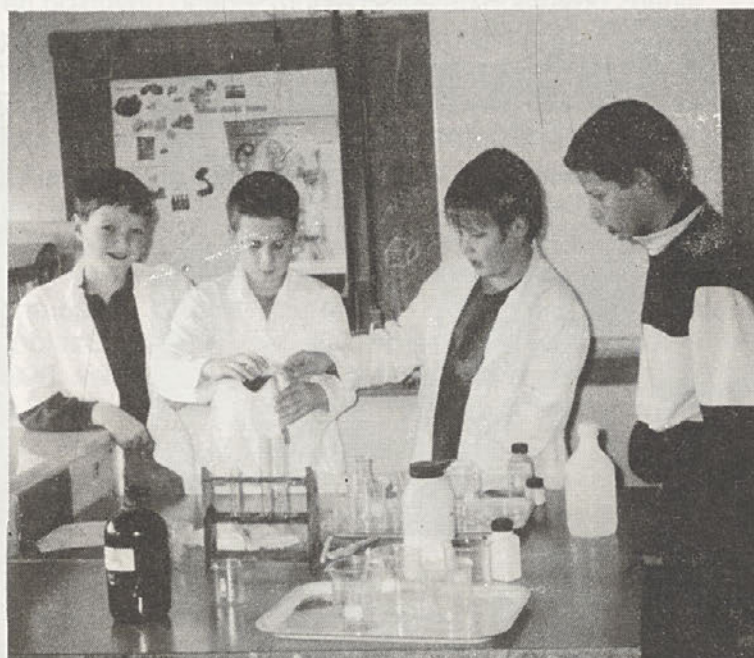
Doris Semenič, 6. b

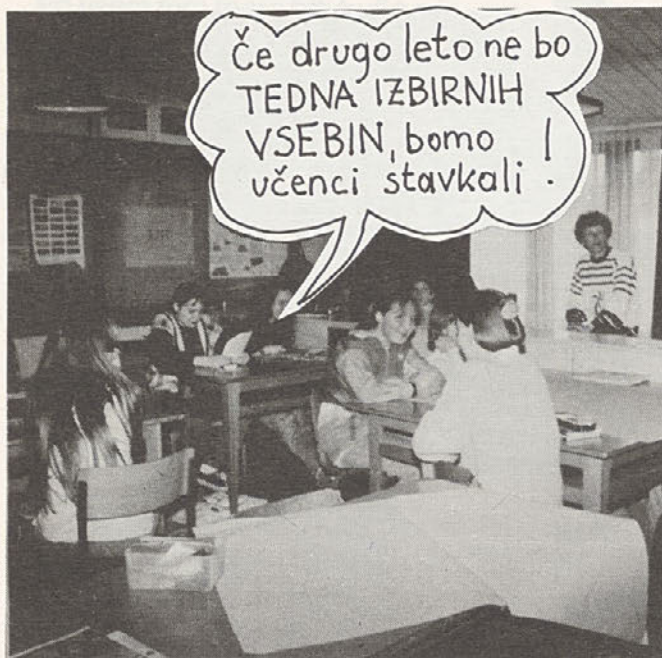

Skrbimo za kožo in lase

Skupina, v kateri sem bila jaz, je bila zelo zanimiva. Prvi dan smo šli k frizerju. Naučili smo se veliko novih stvari. Drugi dan smo šli h kozmetičarki, ki je bila tako ljubezna, da je negovala Branko. Bilo je zelo zanimivo. Nato smo hodili po trgovinah in zbirali prospekte in nasvete za kozmetiko in nego las. V petek pa smo delali plakat, ki je pokazal, kaj vse smo se naučili. Bilo je zelo zabavno in poučno z mentorico Zlato Dobovšek.

Jasna Hadžialić, 6. b

TEDEN IZBIRNIH VSEBIN Fotografije: Peter Klimc, Goca Jasov

Izdelovanje mozaike
je VISOKO zahtevno
delo.

Praznovanje rojstnih dni na OŠ Dragotin Kette

Zelo smo bili veseli, da so nas učenci Osnovne šole Dragotin Kette povabili na praznovanje svojih rojstnih dni. Obiskale smo jih tiste učenke, ki smo bile v tednu naših izbirnih vsebin v projektu Izlet na Modri planet — Spoznavanje sveta drugačnih.

Bilo nam je zelo všeč, saj je bilo pri njih prijateljsko vzdušje, veliko družabnih iger, pa tudi torte so bile dobre. Najbolj nam je ugajalo, da smo po plesu odšli v njihove učilnice. Jani Šmajdek nam je razkazal še ostale prostore, med njimi tudi zelo lepo urejene spalnice internata. Jani, ki je bil najbolj zgovoren, nam je pokazal tudi svoj urnik in nekaj zvezkov. Ugotovile smo, da s snovjo pri biologiji ne zaostajajo veliko za nami.

Dogovorili smo se, da se bomo še kdaj videli, vendar nam to do zdaj, žal, še ni uspelo.

Želim jim vse dobro in jih lepo pozdravljam.

Ajda Zorko, 7. b

Projekt uspel, nagrada ušla

Kakor lani smo se tudi letos ajevci iz 6. razreda odločili, da bomo sodelovali na Egmontovem nagradnem natečaju. 1. nagrada je bila zopet potovanje v Pariz, vendar tokrat za pet dni.

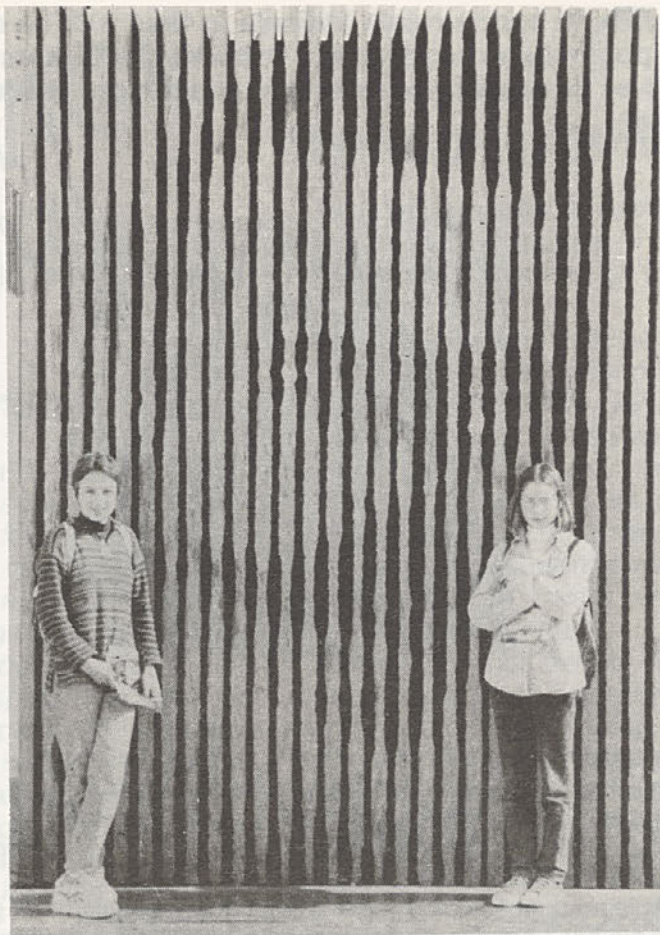
Za temo projekta smo si izbrali staro legendo z gradu Hmeljnik, za njen nadnaslov pa smo na kratko opisali gradove ob reki Krki. Zgodbo smo gledališko uprizorili — tekst je bil napisan v verzih. Nekaj nas je delalo pri sceni, nekaj pri kostumih, drugi so spet prebirali razne knjige in sestavljali uvodno besedilo. Snemali smo med vikendom, potem pa smo posnetke čez teden montirali skupaj.

Ta legenda govori o hmeljniškem grofu, ki je svojo hčer Kristino zazidal v visok stolp brez oken in vrat, ker je bila zaljubljena v revnega viteza.

Nagrade sicer nismo dobili, vendar nismo zato nič manj veseli ob uspehu, ker sami zase vemo, da smo najboljši.

Zana Fabjan, 6. a

OTROKOVE PRAVICE

8. maja je Komisija za otrokove pravice pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije pripravila razpravo z naslovom **Imam pravico — Imaš pravico: otrokove pravice in šolska pravila**. Razpravljalci so bili dr. Janez Bečaj s katedre za socialno psihologijo, Alenka Taštanovska s šolskega ministrstva in dr. Zoran Pavlovič z Inštituta za kriminologijo, ki je forum tudi povezoval. Udeleženci iz naše šole smo bili šolski pedagog Tihomir Troha, Mica Potočnik in Anita Tintor. Tema razprave je bila uvajanje Pravilnika o pravicah in dolžnostih učencev v osnovne šole. Dr. Janez Bečaj je povedal, da pravila zagotavljajo varnost. Druga skupina pravil pa so bolj dogovori, ki izhajajo iz skupnih ciljev šole. Za njimi ni besede moraš, ampak ponudba (Če želiš na koncu leta imeti pozitivno oceno, moraš pokazati določeno znanje...). Spodobi se, da so ta pravila znana vnaprej in da ustrezajo sposobnostim otrok glede na starost. Pravila so po mnenju dr. Janeza Bečaja dobra, kadar jih sprejme večina udeleženih, to je vsaj tri četrtine. Alenka Taštanovska je povedala, da bi morali imeti nekajkrat na leto šolski parlament, kjer bi učenci in učitelji lahko izrazili svoje želje. Torej idej o Pravilniku je bilo mnogo, med njimi celo, da se lahko vzgojne ukrepe tudi izbriše, če učenec s svojim delom pokaže, da je vzgojni ukrep dosegel svoj namen. Govorili smo predvsem o tem, kakšna naj bodo pravila na šolah, kakšne so naloge teh pravil, kako se tega loteva šolska oblast. Novi Pravilnik naj bi zagledal luč sveta že v mesecu maju 1996, veljati pa bi pričel v začetku šolskega leta 1996/97. Seveda pa Pravilnik še ni čisto zaključen in so na ministrstvu veseli novih pobud. Iz vsega razgovora se da zaključiti, da so otrokove pravice pravzaprav dolžnosti. Dolžnosti in pravice pa imajo tudi vsi drugi udeleženi v šoli, to so učitelji in drugi delavci na šoli ter seveda starši. Kot je na forumu povedala ga. Marja Stojin, naj bo odnos med njimi ne enakopraven, ampak enakovreden. Le skupaj lahko s svojim spoštovanjem dogovorjenih pravil prispevamo k boljši klimi na šoli in zdravim medsebojnim odnosom.

ANITA TINTOR, 6. b

O pravilih, ki bodo urejala življenje in delo tudi na naši šoli, se bomo poglobljeno pogovarjali v prihodnjem šolskem letu. Za pokušino pa že objavljamo temeljne določbe pravilnika, in sicer 2. in 3. člen.

Pravice učenca v osnovni šoli so:

- da obiskuje pouk in druge vzgojno-izobraževalne dejavnosti,
- da mu je v šoli zagotovljeno varno in vzpodbudno okolje,
- da šola organizira življenje in delo s spoštovanjem univerzalnih civilizacijskih vrednot in posebnost različnih kultur,
- da šola ne dopušča diskriminatornega obravnavanja otrok glede na spol, raso in etnično pripadnost, veroizpoved, socialni status družine in druge okoliščine,
- da šola zagotovi varovanje njegovih osebnih podatkov v skladu z zakonom in splošnimi predpisi,
- da učitelj in drugi delavci šole spoštujejo njegovo osebnost in individualnost ter njegovo človeško dostojanstvo in pravico do zasebnosti,
- da se pri pouku upošteva otrokova radovednost ter razvojne značilnosti, predznanje in individualne posebnosti,
- da pri pouku dobi kakovostne informacije, ki sledijo sodobnemu razvoju znanosti in strok,
- da dobi o svojem delu sprotno, pravično in utemeljeno povratno informacijo,
- da dobi pri svojem delu pomoč in podporo, če ju potrebuje,
- da svoji razvojni stopnji primerno sodeluje pri oblikovanju programa pouka dnevnih dejavnosti, ekskurzij, interesnih dejavnosti in prireditev šole,
- da se lahko svobodno in brez negativnih posledic izreče o vseh vprašanih življenja in dela na šoli, ki ga zadevajo,
- da se vključuje v delo oddelčne skupnosti učencev, skupnosti učencev šole in šolskega parlamenta učencev,
- da sodeluje pri ocenjevanju,
- da sodeluje pri dogovorjenih skupnih akcijah,

Dolžnosti učenca so:

- da spoštuje pravice drugih učencev in delavcev šole,
- da najmanj 8 let (učenec, ki se izobražuje v skladu z Zakonom o osnovni šoli — Ur. list RS, št. 12/96 — pa najmanj 9 let) obiskuje osnovno šolo (z izjemo hitrejšega napredovanja) oziroma se izobražuje na domu,
- da redno in točno obiskuje pouk in druge vzgojno-izobraževalne dejavnosti,
- da skrbno izpolnjuje svoje učne in druge šolske obveznosti,
- da učencev in delavcev šole ne ovira in ne moti pri delu,
- da v šoli in izven šole skrbi za lastno zdravje in varnost ter ne ogroža zdravja in varnosti ter telesne in duševne integritete drugih učencev in delavcev šole,
- da spoštuje pravila hišnega reda,
- da varuje premoženje šole ter lastnino učencev in delavcev šole,
- da se v šoli in izven šole spoštljivo vede do mlajših otrok, vrstnikov in odraslih,
- da sodeluje pri akcijah urejanja šole in šolske okolice, za katere se učenci dogovorijo v okviru oddelčne ali šolske skupnosti učencev,
- da sodeluje pri izvajanju dogovorjenih oblik dežurstva učencev.

Mesto pod mestom

Mesto pod mestom je mednarodni natečaj, v katerem vsaka država predstavi svoje srednjeveško oziroma najbolj zanimivo mesto. Konec maja bodo v Italiji pregledali in ocenili vse izdelke.

Za ta projekt so izmed vseh slovenskih mest izbrali prav Novo mesto. Učenci vseh novomeških šol s pomočjo knjižnice, galerije in muzeja spoznavajo zanimivosti in posebnosti mesta. Prav tako tudi učenci naše šole, ki so imeli priložnost sodelovati pri projektu v tednu izbirnih vsebin.

V naši skupini so nastajali tudi plakati, po podatke pa smo hodili v vse pomembne mestne ustanove. Veliko pa so nam pomagale tudi knjige. V delo smo vložili veliko truda in upamo, da ne zaman.

Petra Bobnar in
Zana Fabjan, 6.a

Francoščina v osnovni šoli

V šolskem letu 1995/96 smo pričeli izvajati projekt »Francoščina v osnovni šoli«. Izvajali naj bi ga učenci 6. razreda in ga obiskovali tri leta, se pravi do 8. razreda. Na drejeni bodo celoten potek in rezultate sproti opazovali, kajti če bo projekt uspešen, bo francoščina postala izbirni predmet. Delo učencev bo ocenjeno in morali se bodo zelo truditi, ker se jim bo končna ocena vpisala v spričevalo. Delali bodo po knjigi Soleil, kar pomeni sonce. Ob knjigi bodo spoznavali francosko slovnico, bogatili besedni zaklad in spoznavali francosko kulturo.

Za ta projekt so v Sloveniji izbrali 10 šol, med njimi tudi našo.

Zana Fabjan in Petra Bobnar, 6. a

V Cankarjevem domu

Dvanajstega januarja 1996 smo odšli v Cankarjev dom v Ljubljano. Ogledali smo si predstavo Čudoviti svet orgljanja. Oddajo je snemala televizija. Na orgle je igral in povezoval g. Saša Frelj — Mišo, ki nam je povedal veliko o teh orglah v Cankarjevem domu in o drugih. Všeč mi je bila razlaga, ki me je spominjala na prvo učno uro glasbe. S seboj smo imeli lahko tudi zvezek za zapisovanje, saj smo morali pri glasbi narediti poročilo. Ob koncu programa pa se mi je ponudila priložnost, da tudi sama zaigram na orgle. Zaigrala sem Kozinov Divertimento. Zmotila se nisem, vendar pa sem imela grozno tremo. Čez nekaj dni, 23. januarja 1996, pa sem v TV oddaji Opus videla odlomke iz naše predstave. Na koncu, ko smo vsi ploskali, so snemali s kamero tudi po občinstvu. Videla sem našo razredničarko, nekaj mest od nje sem zagledala tudi sebe.

Maja Jevšek, 5. d

NOVICE NOVI

Pustovanje na naši šoli

Veliko maškar je bilo takrat na naši šoli, toda šolsko pustovanje mi ni bilo všeč, ker smo imeli normalen pouk. Pri vsakem predmetu bi se lahko učili nekaj v zvezi s pustom. Pri matematiki bi lahko reševali tekstne naloge v zvezi s pustom, pri zemljepisu bi raziskovali pustne običaje po raznih državah, pri zgodovini bi raziskovali zgodovino pusta... Tudi pustno rajanje v avli bi lahko razdelili. Nižja stopnja bi lahko imela zabavo eno uro prej, višja pa eno uro kasneje.

Eva Plut, 6. a

CE

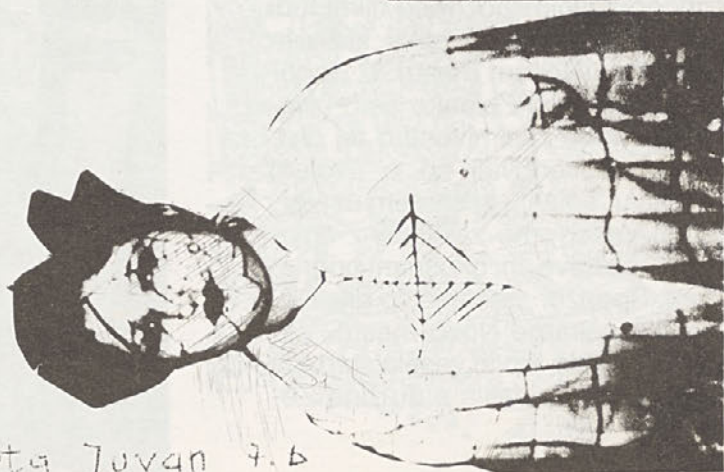
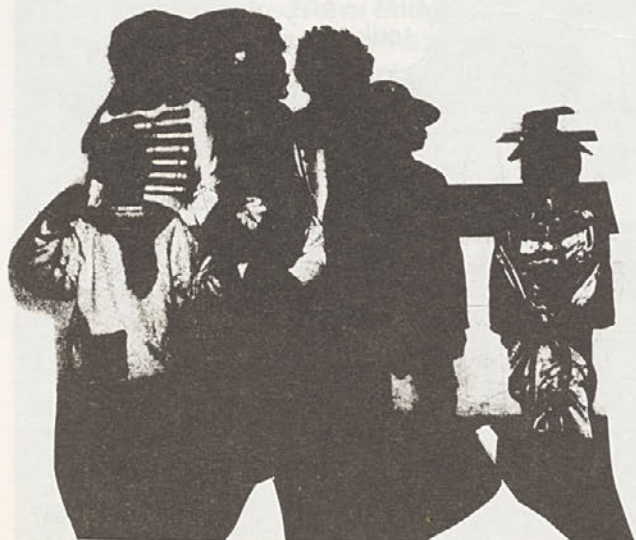
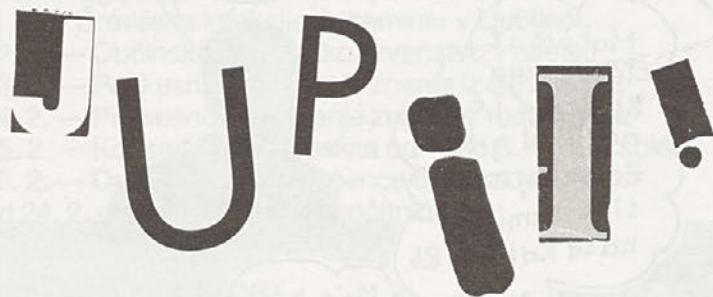
Najdražji ognjemet

Za novo leto smo Novomeščani imeli najdražji ognjemet v Sloveniji. Stal je kar 15 milijonov tolarjev in trajal več ur.

Zgorela je namreč hiša na Bregu 14. Lastnik je z električnim kaloriferjem ogreval radiator, v katerem je zamrznila voda. Ker se je lastnik v kratkem hotel preseliti v hišo, je bila soba napolnjena z novimi kuhinjskimi elementi. Lastniku je na srečo uspelo odstraniti plinske jeklenke, več pa zaradi vročine, ognja in dima ni mogel.

Gasilci so prišli že po sedmih minutah, vendar so naleteli na več ovir; prva je bil težak dostop zaradi ozkih ulic, druga so bile spolzke ceste, svoje pa so dodali tudi lastniki parkiranih osebnih vozil, ki so nakopali gasilcem še dodatno delo.

Ajda Zorko, 7. b

Marta Juvan 7. b

Naravoslovni dan

Sedmošolci smo obiskali Cekinov grad v Ljubljani, v katerem je bila razstava Vse o srcu. Po razstavi nas je popeljala voditeljica, od katere smo se naučili veliko novih stvari. Pokazali so nam, kako oživljamo človeka, katere hranilne snovi so dobre za srce, zakaj je nekaterim ljudem potreben spodbujevalnik, kako merijo utrip srca in njegovo napetost. Po končani razstavi smo si lahko kupili plakate, značke in nalepke, namenjene boju proti kajenju.

Nato smo se odpeljali v Prirodoslovni muzej na ogled razstave o ledeni dobi in mamutih. Dobili smo voditelja, ki nam je razložil zanimivosti o naših prednikih in živalih. Pokazal nam je ostanke kosti in orodja, ki so ga uporabljali v ledeni dobi. Videli smo majhne makete bivališč, v kakršnih naj bi živeli.

Marko Zupančič. 7. b

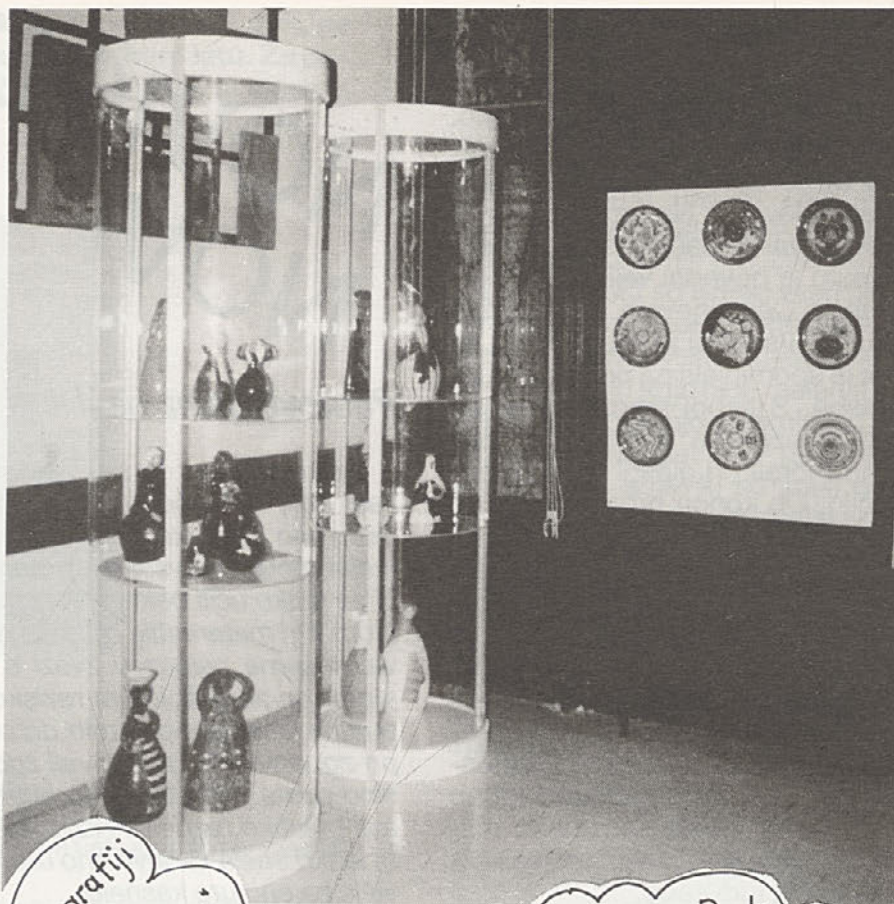
Osmo Grmsko srečanje

V sredo, 27. 3., ob 18. uri je bilo v avli OŠ Grm 8. Grmsko srečanje. Gostje večera so bili likovni ustvarjalci, člani družine Zelenko:

- Karel Zelenko (akademski kipar, grafik in slikar),
- Sonja Rauter Zelenko (akademska kiparka),
- Nina Zelenko Mijatović (oblikovalka keramike),

V kulturnem programu so sodelovali tudi člani folklorne skupine Kres pod vodstvom Branke Moškon in učenci 8. razreda Jure Podražaj, Aljoša Vrbetič, Matej Podkrižnik in Katja Markovič. Program je povezoval učitelj likovne vzgoje g. Branko Šuster. Sceno so izdelali učenci 8. razreda po zamisli Katje Markovič. Srečanja se je udeležilo mnogo znanih ljudi, med njimi tudi pisateljica Ivanka Mestnik, ki živi in ustvarja v Novem mestu. Iz pogovora z družino Zelenko sem izvedela mnogo zanimivosti o tej družini. Pripovedovali so o svojem otroštvu, šolanju in samem ustvarjanju. Večer smo zaključili z ogledom razstave in okusnim prigrizkom. Sponzor srečanja so bile Dolenjske pekarnice Novo mesto. Večer je bil zelo lep in vesela sem, da sem ga lahko delila z družino Zelenko.

Anita Tintor, 6. b

Na fotografiji
zgoraj so
keramične
skulpture mame
Sonje Rauter
Zelenko.

Jaz sem Pavle
Mijatović. Na vaši
šoli sem razstavljal
poslikane keramične
krožnike.

Motive iz
cirkuškega
življenja je
naslikal g. Karel
Zelenko, sceno
si je zamislila
naša Katja iz 8.b.

Moja hči
Nina se je
predstavila
z grafičnimi
listi - orig.
jedkancami.

S TELEPRINTERJA

JANUAR 1995/96

1. in 2. 1. — Novoletni prazniki
4. 1. — Sestanek tima za srečanje z učitelji iz Argentine in Avstralije
4. 1. — Oddelčni roditeljski sestanki — 2. oc. obdobje
5. 1. — Naravoslovni dan — 7. razred — Ljubljana
9. 1. — Sestanek vodij aktivov s pom. ravnatelja
9. 1. — Sestanek študijske skupine za zemljepis — OŠ Trebnje
11. 1. — 13. 1. — Seminar: Energija in varstvo okolja — Ljubljana
— Seminar: Motnje v psih. razvoju otrok in mladine — Radovljica
12. 1. — Seminar: Pristop k tvorjenju besedilnih vrst — Topolšica
12. 1. — Športni dan
17. 1. ob 10.00 — Hospitaciji učiteljev iz Argentine in Avstralije (sl.j., gl.v.)
17. 1. ob 11.45 — Kulturna prireditev za goste
17. 1. ob 12.30 — Kosilo za goste
17. 1. ob 14.00 — Analiza učnih ur in kulturne prireditve
18. 1. — Konferenca UZ
24. 1. ob 17.00 — Sestanek sveta staršev

FEBRUAR 1995/96

1. 2. — Konferenca o humanitarnem pravu
1. 2. — Govorilne ure od 1. do 8. razreda
3. 2. — Tempus — preverjanje in ocenjevanje znanja
5. 2. — Likovna analiza otroške risbe — Ljubljana
5. 2. — Ogled slov. filma Carmen za 8. razred
6. 2. — Sestanek vodij aktivov s pom. ravn.
6. 2. — Zdravniški pregled 3. d v šoli
8. 2. — Slovenski kulturni praznik
8. 2. — 10. 2. — Seminar Logika likovnega komponiranja
9. 2. — Ogled frančiškanske knjižnice za 8. b in 8. a
9. 2. — Črevesne infekcije — seminar v Ljubljani
10. 2. — Občinsko dvoransko prvenstvo v atletiki
13. 2. — Poskusno preverjanje znanja iz slov. jezika
14. 2. — Poskusno preverjanje znanja iz matematike
15. 2. — Koncert Vlada Kreslina od 4. do 8. r. v avli šole
19. 2. — Opera Netopir za učence 6. razreda
- od 24. 2. do 3. 3. — Zimske počitnice

MAREC 1995/96

4. 3. — Šolsko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
4. 3. — Študijska skupina za glasbeno vzgojo — Grm
5. 3. — Kulturni dan 7. razreda — CD Ljubljana
5. 3. — Lutkovna predstava Sneguljčica — 1. razred
5. 3. — Študijska skupina za matematiko — Šmihel
6. 3. — Sestanek vodij aktivov s pom. ravnatelja
6. 3. — Področno pr. v rokometu st. dek. — Šentjernej
6. 3. — Gostovanje 8. a v OŠ Dragotin Kette
7. 3. — Govorilne ure od 1. do 7. raz.
7. 3. — Oddelčni roditeljski sestanki 8. raz.
8. 3. — Informativni dnevi na srednjih šolah
8. 3. — Velikanski dobrodušni velikan — 4. in 5. razred
9. 3. — Območno tek. za Cankarjevo p. — Trebnje
9. 3. — Občinsko prvenstvo v odbojki za st. dek. — ŠD Marof
9. 3. — Informativni dnevi na srednjih šolah
11. 3. — Seminar: Upravljanje in vzdrževanje šol — Grm
12. 3. — Področno prvenstvo v rokometu za st. deč. — Trebnje
12. 3. — Konferenca UZ
13. 3. — Učenci 8. b in c izpolnijo prijavo za vpis v SŠ
14. 3. — Šolsko tekmovanje iz fizike
14. 3. — Učenci 8. a in d izpolnijo prijavo za vpis v SŠ

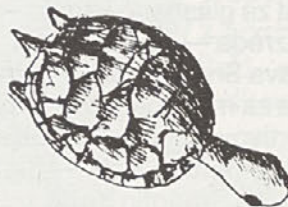
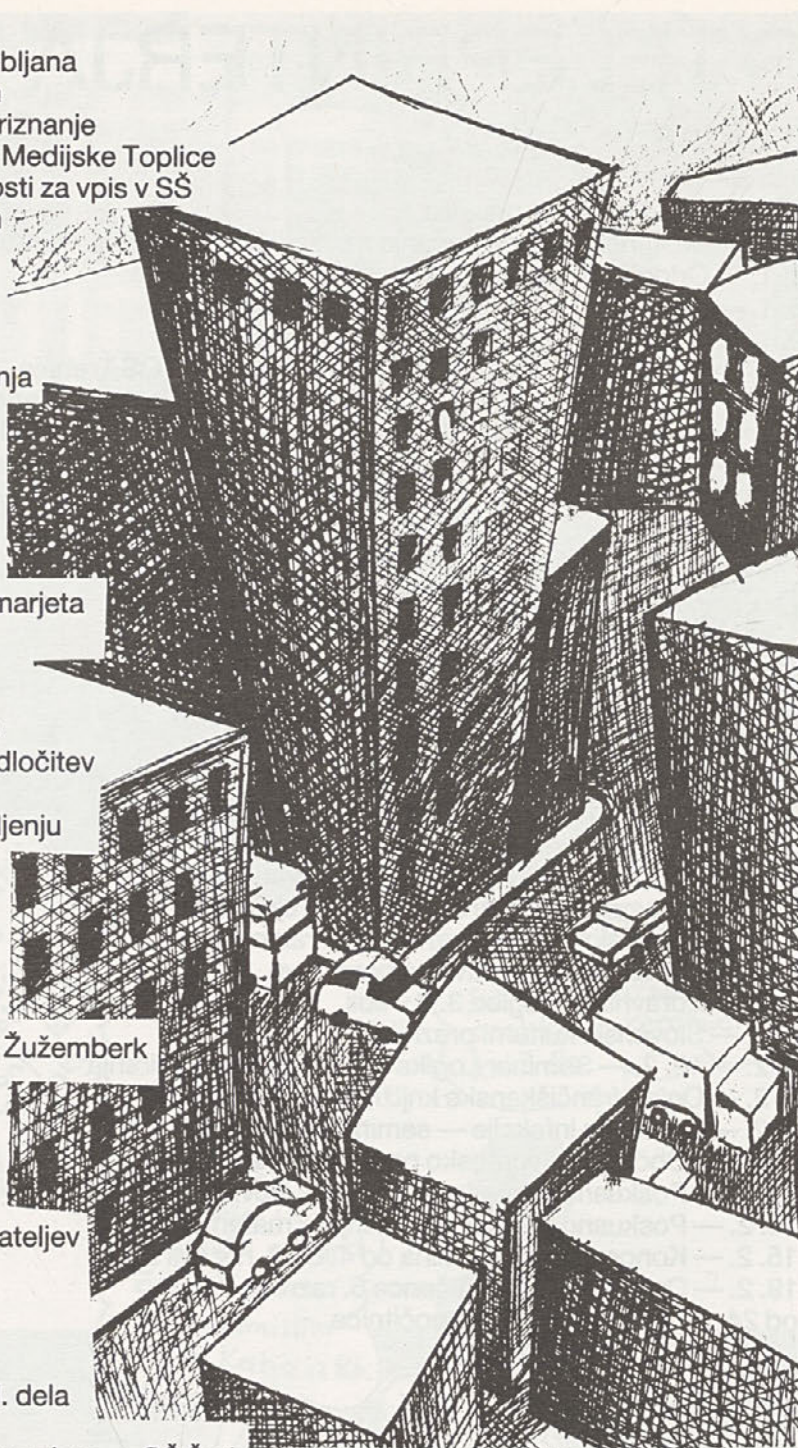
- 14. 3. — Sestanek sveta šole
- 15. 3. — Seminar: Ustvarjamo inovativno šolo — Ljubljana
- 20. 3. — Posredovanje prijav za vpis srednjim šolam
- 23. 3. — Vseslovensko tekmovanje za Cankarjevo priznanje
- 23. 3. — Sestanek predsedstva za pouk gospod. — Medijske Toplice
- Od 23. 3. do 1. 4. — Preverjanje posebnih sposobnosti za vpis v SŠ
- 26. 3. — Študijska skupina za slovenski jezik — Grm
- 27. 3. — Objava števila učencev na srednjih šolah
- 27. 3. — Grmska srečanja (družina Zelenko)
- 28. 3. — Ocenjevalni konferenci
- 29. 3. — Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika
- 30. 3. — Področno tek. za srebrna Stefanova priznanja

APRIL 1995/96

- 1. 4. — Praksa gimnazijk
- 2. 4. — Zdravniški pregled delavcev šole
- 2. 4. — Kulturni dan 8. razreda — CD Ljubljana
- 2. 4. — Občinsko prvenstvo v odbojki ml. dekl. — Šmarjeta
- 2. 4. — Revija PZ — KC J. Trdina
- 3. 4. — Zdravniški pregled delavcev šole
- 3. 4. — Četrtnofinale st. dekl. v rokometu — ŠD Marof
- 4. 4. — Občinsko prvenstvo v orientaciji OŠ D. Kette
- 4. 4. — Predav. za starše 6. in 7. razreda: Poklicna odločitev
- 4. 4. — Govorilne ure
- 4. 4. — 6. 4 — Seminar: Kaj naj mlade naučimo o življenju
- 5. 4. — Šolsko atekmovanje v znanju iz kemije
- 5. 4. — Rok za lik. in lit. natečaj Planinske zveze
- 8. 4. — Praznik
- Do 9. 4. — Prenos prijav — preusmer.
- 10. 4. — Zbiralna akcija — raz. st.
- 11. 4. — Zbiralna akcija — pr. st.
- 11. 4. — Občinsko prvenstvo v odbojki ml. dečki OŠ Žužemberk
- 11. 4. — Seminar: Rokomet v šoli
- 15. 4. — Praksa 4. let. PF — raz. s.
- 16. 4. — Fotografiranje učencev in oddelkov
- 17. 4. — Zbor šole 7. in 8. raz.
- 17. 4. — Zbor šole 5. in 6. raz.
- 17. 4. — 19. 4. — Seminar za ravnatelje in pom. ravnateljev
- 18. 4. — 20. 4. — Seminar Kiparska delavnica
- 18. 4. — Roditeljski sestanek 4. d
- 22. 4. — Praksa 1. let. PF — raz. st.
- 22. 4. — Dan Zemlje
- 22. 4. — 24. 4. — Posvet: Profesionalizacija svetoval. dela
- 24. 4. — 26. 4. — Revija MPZ Zagorje
- 24. 4. — Regijsko tekmovanje za srebrno Vegovo priznanje p. — OŠ Šmihel
- 24. 4. — Javna objava o omejitvi vpisa
- Od 27. 4. do 5. 5. — Majske počitnice

MAJ 1995/96

- 6. 5. — Obveščanje učencev o omejitvi vpisa v SŠ
- Od 7. do 10. 5. — Dnevi slovenskega izobraževanja — sejem UČILA 96 — LJ
- 8. 5. — Naravoslovna ekskurzija 5. razreda
- 8. 5. — Testiranje učencev 7. a, b in c
- 9. 5. — Testiranje učencev 7. d
- 9. 5. — Govorilne ure od 1. do 8. razreda
- 9. 5. — Svet staršev
- Od 9. do 11. 5. — Seminar Komunikacija v razredu — hotel Ilirija LJ
- 10. 5. — Državno tekmovanje v znanju angl. j. — OŠ Šmihel
- 11. 5. — Športni dan od 1. do 8. razreda
- 11. 5. — Srečanje mladih likovnikov — slikarjev
- 11. 5. — Regijsko tekmovanje v Veseli šoli
- Od 13. 5. do 15. 5. — Praktična vožnja s kolesom za učence 4. razreda

Risbe: KATJA
Markovič, 8.b
(ilustracije iz knjige
I. Mestnik - Kara.)

16. 5. — Zbiranje prijav za preverjanje znanja iz slov. j. in mat. 8. r.
 Od 16. 5. do 18. 5. — Norma I. — Smeri prenove slovenskega j. — hotel Ilirija LJ
 17. in 18. 5. — TEMPUS — Vaje na terenu — Fiesa
 19. in 20. 5. — Zaključni izlet 8. a in b
 Od 21. do 23. 5. — Multimedija pri pouku kemije — Fakulteta za kemijo LJ
 21. 5. — Srečanje s pisateljico I. Mestnik — BZ za 3. in 4. razred
 22. 5. — Konferenca UZ
 23. 5. — Svet šole
 Od 23. 5. do 25. 5. — Posvet športnih pedagogov Slovenije — Rogla
 24. 5. — Srečanje Orffovih skupin Slovenije — Bled
 24. in 25. 5. — Seminar za učitelje angleškega jezika — hotel Ilirija LJ
 28. 5. — Ekскурzija 6. b in d
 28. 5. — Preverjanje znanja slov. j. — 8. raz
 29. 5. — Ekскурzija 4. razred
 29. 5. — Ekскурzija 6. a in c
 29. 5. — Preverjanje znanja matematike — 8. raz.
 31. 5. — Kaličopko — BZ za 1. in 2. razred — avla šole

IN MEMORIAM

Tiha in skromna je to pomlad odšla na pot brez vrnitve upokojena učiteljica naše šole **ga. Francka Dular**. Z dušo in srcem je vzgajala mladi rod in z veliko ljubeznijo poučevala matematiko. Globoko smo jo spoštovali in imeli zelo radi sodelavci, učenci in starši.

Marjana Štern

KAREL Zelenko: KOZA PREROKOVALKA

Pater Felicijan — knjižničar v frančiškanskem samostanu

V začetku februarja smo učenci osmih razredov obiskali frančiškansko knjižnico. Tam smo spoznali knjižničarja patra Felicijana, ki nam je razložil vse bistvene značilnosti te knjižnice. Ker pa smo najčani hoteli, da spoznate precej znano novomeško stavbo in tam živeče ljudi tudi vi, smo naredili intervju s tamkajšnjim patrom Felicijanom Pevcem.

Kdaj ste se odločili za ta poklic in kako je potekalo šolanje?

Že pri šestih letih sem vedel, da bom duhovnik. Odločil sem se sam. Najprej sem hodil osem let v osnovno šolo, štiri leta v gimnazijo, nato pa naprej na teološko fakulteto.

S čim bi se ukvarjali, če ne bi bili v tem poklicu?

Ko sem bil majhen, sta me pritegovala še poklic železničarja in trgovca.

Koliko let že službujete tu?

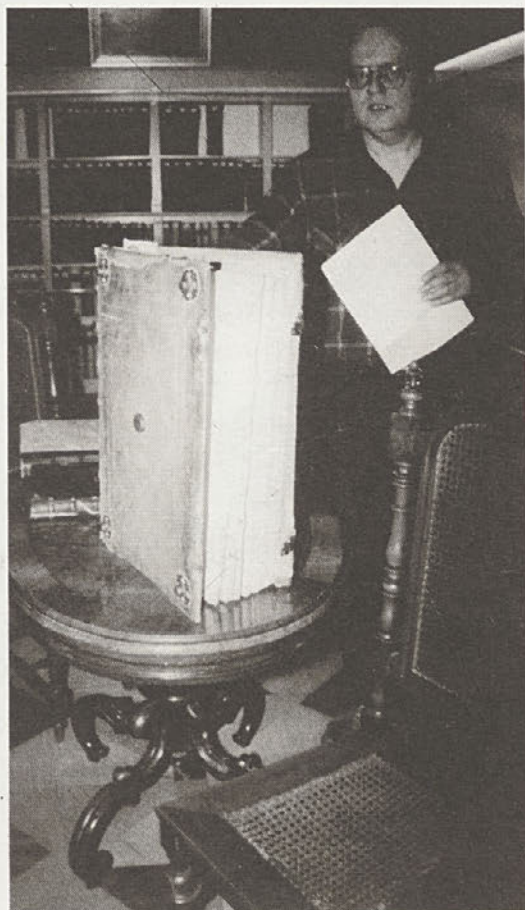
Tu službujem od l. 1983, duhovnik pa sem od 1976. leta.

Začetki te cerkve?

Ta cerkev je bila postavljena leta 1472, to se pravi pred 524 leti. V tem času so morali frančiškani bežati pred Turki, s seboj niso imeli ničesar, razen Graduala/Mašne knjige, ročno pisane, iz leta 1418. Sedaj pa se je zgodovina ponovila! Leta 1992 so morali bežati pred Srbi in prišli do Samobora.

Katera knjiga je najstarejša in kolikna bi bila vrednost, npr. Trubarjeve Postile?

Najstarejša knjiga se imenuje Gradual, cena Trubarjeve Postile pa je trenutno 480.000 SIT (ponatis), kar dokazuje vrednost naših shranjenih knjig.

Koliko vas je v samostanu?

Tu nas je šest: štiri duhovniki in dva brata (brat je enako kot duhovnik, le da ta ne sme maševati). Tu živimo v skromnosti.

Kaj pa knjižnica?

Knjižnica je za samostan zelo pomembna. Če je ne bi bilo, bi bilo to enako, kot če orožarna ne bi imela orožja. V njej imamo prek 18.000 knjig.

Katere so najbolj znane knjige tu?

Teh je kar precej. Našteval jih ne bom, lahko pa si popis, katerega sem napisal sam, ogledate v reviji Rast, letnik 1991, št. 4, str. 606, ki se nahaja v vaši šolski knjižnici.

Kaj vam pomeni duhovništvo?

Pomeni mi predvsem mir, molitev, skupno delo in tudi napredek.

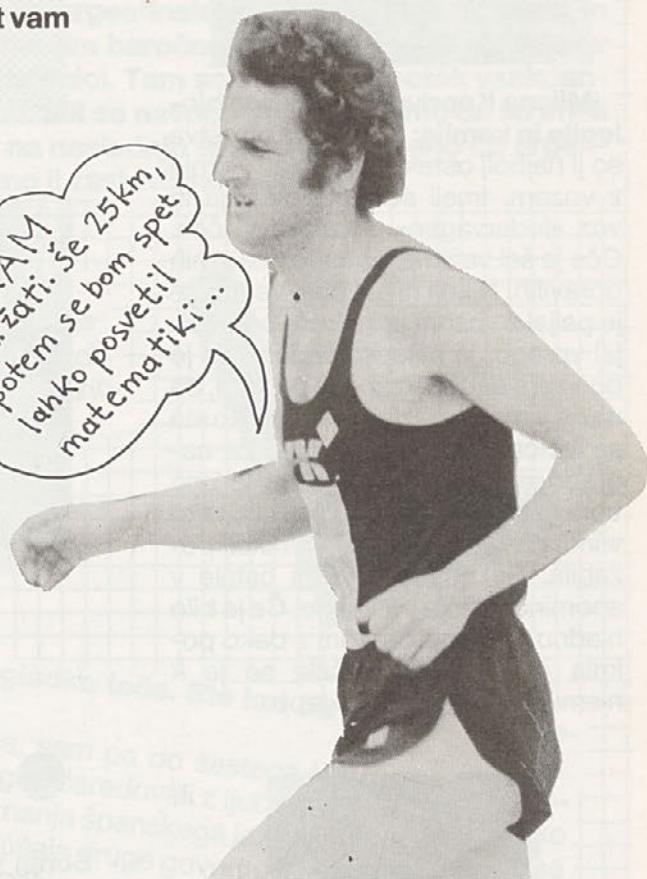
Neva Vrčko, 8.a

OBlikovala: NAjMA D., 7.b

Nadaljujemo z najbolj zanimivo temo in najbolj brani predstavitvami naših učiteljev. V prejšnji številki Najče ste prebrali, kakšni so bili kot najstniki g. Darko Cujnik, ga. Fani Dragan, ga. Vojka Macedoni, ga. Jožica Plantan in g. Franci Turk. Tokrat vam predstavljamo enega mladostnika in šest mladostnic.

Anton Bučar, učitelj matematike: V osnovni šoli sta ga predvsem zanimala šolska predmeta matematika in angleški jezik, najslabša pa je bila zanj likovna vzgoja. V 7. razredu je bilo tekmovanje v matematiki, tako kot je zdaj srebrno Vegovo priznanje, kjer je dosegel 10. mesto. Z matematiko je veliko pomagal drugim, tudi po osnovni šoli. Zanimalo ga je tudi fotografiranje in šport (atletika). Teke na srednje in dolge proge je treniral petnajst let. V dveh minutah in štiriinideset sekundah je pretekel 1000 m, 60 km pa v štirih urah in petnajstih minutah. Za poklic je bolj razmišljal o kemiku ali »angleškem« učitelju, a se je v 4. letniku odločil za matematiko. Ukvarjal se je z računalništvom, na naši šoli pa je učil tudi fiziko.

MORAM
vzdržati. še 25 km,
potem se bom spet
lahko posvetil
matematiki...

Jure G. 7.b

Alenka Spasovski, učiteljica matematike: Mogoče boste preseščeni, ko boste izvedeli, da bi naša učiteljica matematike ga. Alenka Spasovski kmalu poučevala biologijo. Njena želja je bila namreč, postati učiteljica biologije, saj je matematika ni tako zelo zanimala, a je svoje mnenje spremenila na nekem sestanku v gimnaziji. Osnovno šolo je izdelovala z odličnim in prav dobrim uspehom, ukvarjala pa se je z ročnimi deli. Obiskovala je tudi pevski krožek in igrala flavto, čeprav je bila ena izmed njenih največjih želja, da bi znala igrati klavir. Ga Spasovski ima brata, zaupala pa mi je, da je bila njena najbolj skrita želja, imeti sestrico. Želja se ji na žalost ni uresničila, mislim pa, da bi se lahko sedaj naučila igrati klavir (seveda, če jo to še zanima). S prijatelji so se največkrat zbirali pod cipresami na jasi, kjer so preživeli veliko veselih ur.

Naima Oblak, 7. b

Milena Koprivnik, učiteljica biologije in kemije: Iz njenega otroštva so ji najbolj ostale v spominu vožnje z vozom. Imeli so lepega konja in voz »federvagen« — zapravljiček. Oče je šel večkrat v mesto po raznih opravilih. Nikoli ni šel peš, vedno se je peljal z vozom in že ko je pripravljaj vprego, je Milenca vedela, da jo bo vzel s seboj. Vzel jo je pa zato, da mu je v mestu pazila na konja. Ko sta se vračala domov, pa ji je za nagrado dal vajeti v roke, da je ona upravljala s konjem. To ji je bilo tako všeč, da teh voženj ne bo nikoli pozabila. Še posebno so ji ostale v spominu vožnje v Pleterje. Če je bilo hladno, sta se z očetom z deko pokrila čez kolena, tiščala se je k njemu, in to je bilo tako lepo.

Vanja Mokotar, učiteljica telesne vzgoje: Ga. Mokotarjeva se je poleg šole ukvarjala s filatelističnim krožkom in s pevskim zborom. Aktivno pa je trenirala atletiko in rokomet. Uspeh je imela do 7. razreda odličen, v 8. pa je bila prav dobra. Kot najstnica ni imela kake pretirane želje. Za njo so bili učitelji in dobri in slabi, kakor kateri. Kot najstnica se tudi s cigareto ni srečala. Zbirala je male figure, v podobi fantkov in dekletc. Staršem ni lagala, saj ni bilo potrebno. Ga. Mokotarjeva je kot dekle imela tri muce, ki jih je povozil avto. Sedaj učiteljica športne vzgoje ga. Vanja Mokotar svojega poklica ne bi spremenila, samo fizioterapijo in podobne stvari bi še dodala.

Maja Volaj

Zlata Dobovšek, učiteljica biologije in kemije: V otroštvu zelo rada hodila v naravo, vendar se ni posebej zanimala za biologijo in kemijo. Rada pa je imela živali, posebej domačega psa in mačko. V prostem času se je kot najstnica zelo rada podila s kolesom po vasi. S prvo cigareto se ni srečala kot najstnica, pač pa že kot desetletnica, ko je hodila v 4. razred osnovne šole. Drugače pa v življenju nikoli ni kadila. Na naše radovedno vprašanje nam je iskreno odgovorila, da se je v otroštvu kdaj pa kdaj tudi zlagala staršem. Imela je eno veliko punčko z vozičkom, ki ji je bila zelo pri srcu. Dobila jo je od tete, vendar ji je po nesreči na voziček stopila krava in ga uničila. Imela pa je tudi prijateljico, kateri je zaupala svoje skrivnosti; sedaj je to znana slikarka. Uspeh v osnovni šoli je imela vedno odličen, v gimnaziji pa prav dober. Ta trenutek bi gospa Dobovškova spremenila poklic. Kakšen, nam pa ni povedala.

Katja Perko

Sonja Golob, učiteljica angleščine: Da, uganili ste. Zamišljena najstnica, katere fotografija je bila objavljena v prejšnji številki Najče, je gospa Sonja Golob. Sedaj nam je o sebi povedala tole: »Rada smučam, najbolj pa sem vesela, da so moji bivši učitelji sedaj moji kolegi. Na sliki sem med štopanjem po Grčiji. V osnovni šoli še nisem bila zaljubljena, v srednji pa že prvi teden.«

Sonja Čibej, učiteljica glasbene vzgoje: Njena mladost se ni dosti razlikovala od naše, saj je imela — ravno tako kot mi — kup problemov. Najbolj ji je ostalo v spominu prepevanje v nonetu Carmen, kjer je pela s samimi starejšimi dekleti. Z zborom je potovala povsod po Sloveniji. Poleg pevskega zbora pa je obiskovala še glasbeno šolo. S prijatelji je hotela narediti glasbeni časopis. Doma je imela tri muce zapovrstjo, vendar pa so zato, ker so stanovali blizu ceste, vse tri končale v cestnem prahu. Njenemu psu je bilo ime Piki. Kaditi je prvič poskusila na izletu v 8. razredu, druge cigarete pa ni nikoli prižgala. Po diskotekah ni hodila in tudi fantov ni imela. Zavedala se je, da mora biti v šoli pridna, zato se je zelo trudila.

Ajda Zorko

Alenka Magister — argentinska Slovenka

Poleg vseh zanimivosti, ki so se zvrstile v preteklih mesecih, ne smemo izpustiti obiska argentinskih in avstralskih Slovenk in Slovencev. Zaigrali smo jim baročno predstavo ter jih sprejeli v slovenski in glasbeni učilnici. Tam so si ogledali potek vsakdanjega pouka na naši šoli. Bili so navdušeni! Kljub temu da so imeli poln urnik in so hiteli na naslednjo šolo, smo ujeli eno c.d argentinskih Slovenk, da smo ji zastavili nekaj vprašanj.

Kakšni so vaši vtisi po obisku na naši šoli?
Čudoviti! Bila sem prijetno presenečena, čeprav sem to tudi ne-
kako pričakovala. Sem namreč profesorica zemljepisa na srednji šoli.
Honorarno — brezplačno — pa ob sobotah poučujem slovenščino.
Tudi pri nas imamo podobne prireditve, kot je vaš teater.

Slovenski jezik vam gladko teče. Ste kot otrok živeli v Slove-
niji?

V Sloveniji nisem živela, sam pa do šestega leta govorila le slo-
venski jezik. Starši so mi ga posredovali z ljubeznijo. Na argentinsko
šolo sem se vpisala brez znanja španskega jezika. Španščine sem se
naučila v šoli, ko sem poslušala druge govoriti. Otroci vpija znanje kot
nekakšna goba. Doma še zdaj govorimo in beremo slovensko. Dobi-
vamo slovenske časopise in knjige. Vemo za vse, kar se dogaja pri
vas.

Kako to, da ste se odločili za brezplačno poučevanje slovens-
kega jezika?

Starši so me učili slovenskega jezika z veliko ljubeznijo in tudi jaz
otroke poučujem tega jezika le iz ljubezni. Brezplačno in prosto-
voljno. Spoznavam pa, da so ljudje čedalje manj pripravljeni žrtvovati
svoj čas brezplačno.

Če bi lahko, bi si želeli ostati tu?
Seveda. Tu se počutim kot doma; čeprav sem za vas tujka, vi za
mene niste.

Tina Bajec, 8. b

OBLIKOVALA: NAINA OBLAK

»NAJ« UČITELJI

Zelo nas je zanimalo, kdo si zasluži naziv »naj« učitelj. Z vašo pomočjo smo izpeljali anketo in naredili naslednjo lestvico.

LESTVICA NAJBOLJ PRILJUBLJENIH:

1. m.: Branko Šuster — učitelj likovnega pouka
2. m.: Anton Bučar — učitelj matematike
3. m.: Sonja Golob — učiteljica angleškega jezika
4. m.: Sonja Simčič — učiteljica slovenskega jezika

Ana Čolič, 6. b

SALE

MAGISTRIRAL JE

Janez: »Kje pa je Tone zadnje čase?«

Miha: »Kaj ne veš, da je magistriral?«

Janez: »Kje pa? Tu okoli ni nobene take

šole.«

Miha: »Povozil ga je tovornjak na magi-

stralki.«

MOJ-a »NAJ« UČITELJ-ica

Povprašala sem nekaj učencev predmetne stopnje, za katerega učitelja oz. učiteljico so glasovali in predvsem, zakaj so izbrali ravno njega oz. njo.

V križišču trčita dva avtomobila.
Voznika odpreta okni in prvi zatuli: »Ali
ste se učili voziti po telefonu?«
»Točno. Mislim, da ste bili vi na drugi
strani.«

Tina Gimpelj, 7. c: Glasovala sem za Sonjo Simčič. Za njo sem se odločila zato, ker je prijazna in dobro razlaga, če pa smo delavni, je zmeraj čas tudi za humor.

Maja Ferbežar, 6. b: Glasovala sem za učiteljico Sonjo Golob. Zanj sem se odločila zato, ker ure z njo minevajo zelo zabavno. Pri njej se naučimo zelo veliko in hitro.

»Učitelj razlaga o letečih ribah.
»Ali jih je že kdo od vas videl?«
»Jaz.«
»Kje?«
»V ribarnici, ko sta se skregali dve prodajalki.«

Jezna učiteljica pravi:
»Kdor je neumen, naj vstane.«
Vsi obsede kot pribiti, čez čas pa dve odličnjakinji le vstaneta.
»Zakaj pa vidve, saj sta najboljši v razredu?«
»Ker nočeva, da bi stali samo vi.«
Anja Šumiga, 6. a

Gordana Knez, 6. b: Glasovala sem za Sonjo Golob. Za njo sem glasovala zato, ker je zabavna učiteljica in se mi zdi, da nas na šaljiv način veliko nauči.

Maja Erhovnic, 5. a: Glasovala sem za učiteljico Jožico Plantan. Za njo sem se odločila zato, ker je prijazna in dobro razlaga. Skratka, je cool.

Anketirala: Anita Tintor, 6. b

OBLIKOVALA:
ANJA ZORRKO

ANKETE

Učimo se nenasilja

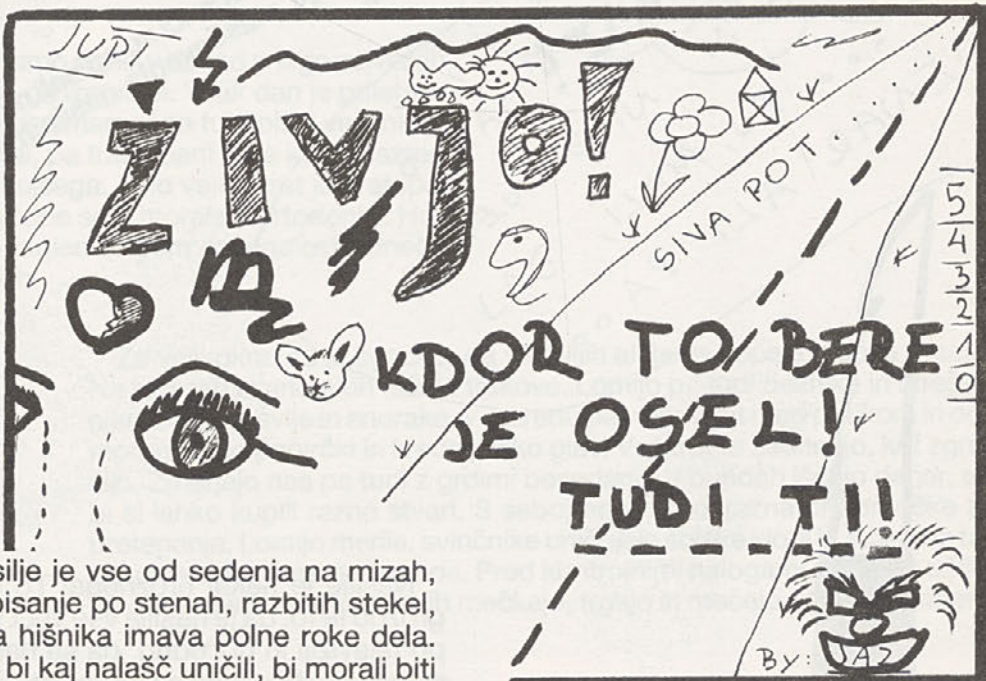
Olga Golob, pomočnica ravnatelja: Nasilneže bi razdelila kar na tri skupine. Nekateri jasno izražajo svojo telesno premoč nad drugimi, drugi so na videz mirni, tihi, ampak prevzamejo vedenje vrstnikov, s katerimi se družijo. V zadnjo skupino pa bi dala tiste, ki so besedno nasilni, včasih tudi s kretnjami, torej tisti, ki izzivajo. Naj še povem, da so taki nasilneži iz družin, kjer se ne pogovarjajo dovolj, lahko pa so iz dobrih družin, a so objestni, recimo zaradi znamk svoje garderobe. Nasilni otroci imajo različno vzgojo; lahko prihajajo iz nepopolnih družin, torej le z enim od staršev, lahko tudi iz družin, kjer je bilo vse dovoljeno (ljubljenčki). Ponavadi so nasilneži iz družin, kjer se ne počutijo varno. Lahko pa imajo starše, kjer je eden nepopustljiv, drugi pa mu dopušča vse.

Nasilje preprečujemo tako, da se trudimo, da bi bil pouk zanimiv, da bi pritegnil učence, skratka, da bi se učenci lažje učili. Preprečujemo ga tudi s tem, da v šolo vključujemo vse, kar bi radi učenci spremenili. Vse bi bilo dobro, če bi vsakdo upošteval ljudsko modrost, ki pravi: »Ne stori drugim tistega, kar nočeš, da bi drugi storili tebi!«

Maja Volaj, Katja Perko,
Manca Masnik, 7. b

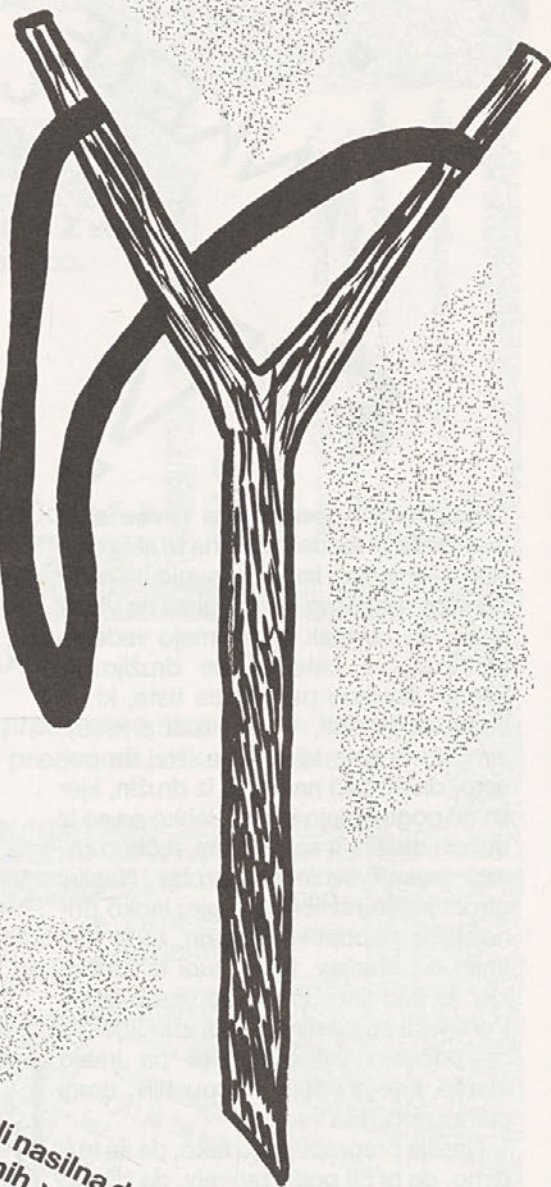
FRANCI ŠKRUBEJ, hišnik: Nasilje je vse od sedenja na mizah, razbitih stikal, polomljenih stolov, pisanje po stenah, razbitih stekel, saj je treba vse to plačati in midva hišnika imava polne roke dela. Lahko bi bili bolj disciplinirani in če bi kaj nalašč uničili, bi morali biti kaznovani.

VID KASTELIC, hišnik: Uničujete šolsko pohištvo, tega pa se nekateri ne zavedate. Pri zbiralni akciji starega papirja nekateri že stehtan papir iz zabojnika vzamejo ven in ga ponovno stehtajo. Nemarnost se lahko zmanjša z lepo besedo. Vendar velikokrat to ni dovolj.

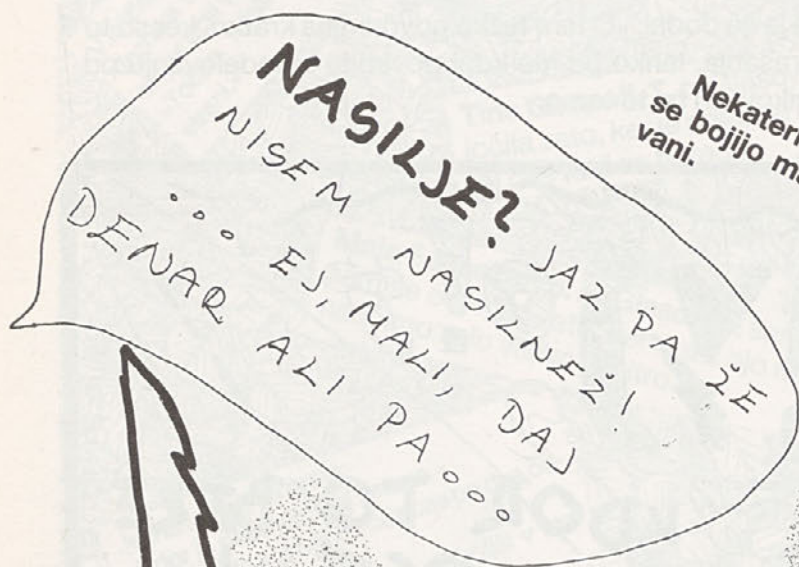

ADA STEGNAR, učiteljica razrednega pouka: Vse več je nasilnosti tudi v šoli. Izraža se preko različnih oblik nesprejemljivega vedenja: ustrahovanja mlajših, kletvic, zmerjanja, zaničevanja, posmehovanja, izsiljevanja denarja, kraj, trpinčenja, nestrpnosti do drugačnih, pretepanja, uničevanja predmetov, agresivnega odnosa do učiteljev in še bi lahko naštevali.

Tudi naša šola pri tem ni izjema. Z anketnim vprašalnikom, ki ste ga izpolnjevali učenci, smo želeli ugotoviti, ali ste sposobni ločevati med sprejemljivimi oblikami vedenja in nasiljem. Zanimalo nas je tudi, kakšen je vaš odnos do njega, kako nasilna dejanja sprejemate, nanja reagirate in koliko nasilja sploh je na šoli. Hkrati smo vam želeli dati priložnost, da poveste svoje mnenje, ki je za nas, učitelje na šoli, še kako pomembno. Analiza anketnih vprašalnikov je natančno opredelila čas in prostore, v katerih doživljate za vas zelo neprijetna in obremenjujoča nasilna dejanja vrstnikov, hkrati pa je tudi natančno pokazala, kakšne vrste so ta dejanja. Z rezultati se boste lahko seznanili s pomočjo razrednikov, nam učiteljem pa bodo tudi v veliko pomoč, ko bomo skupaj z vami načrtovali dejavnosti, ki bodo ublažile ali odpravile agresivno vedenje na naši šoli. Tako vedenje nikjer ni zaželeno in dobro sprejeto. Lahko smo učitelji različno tolerantni, lahko različno reagiramo, tako kot vi, vendar vedenju vedno in povsod postavljamo meje. Želimo ustvariti delovno okolje, ki vam bo nudilo možnosti za zdravo uveljavitev in ustvarjalno dejavnost, brez napetosti in občutkov neuspešnosti. Radi bi vas naučili lojalnosti, razumljive komunikacije, sodelovanja, pripadnosti in strpnosti. Pri tem potrebujemo vašo pomoč in pripravljenost za sodelovanje. Skupaj lahko ustvarimo okolje, kjer nesporazumov in morebitnih nesoglasij ne bo potrebno reševati na nasilen način.

Nekateri učenci so opisali nasilna dejanja, ki so jih doživeli. Ker se bojijo maščevanja nasilnih vrstnikov, želijo ostati neimenovani.

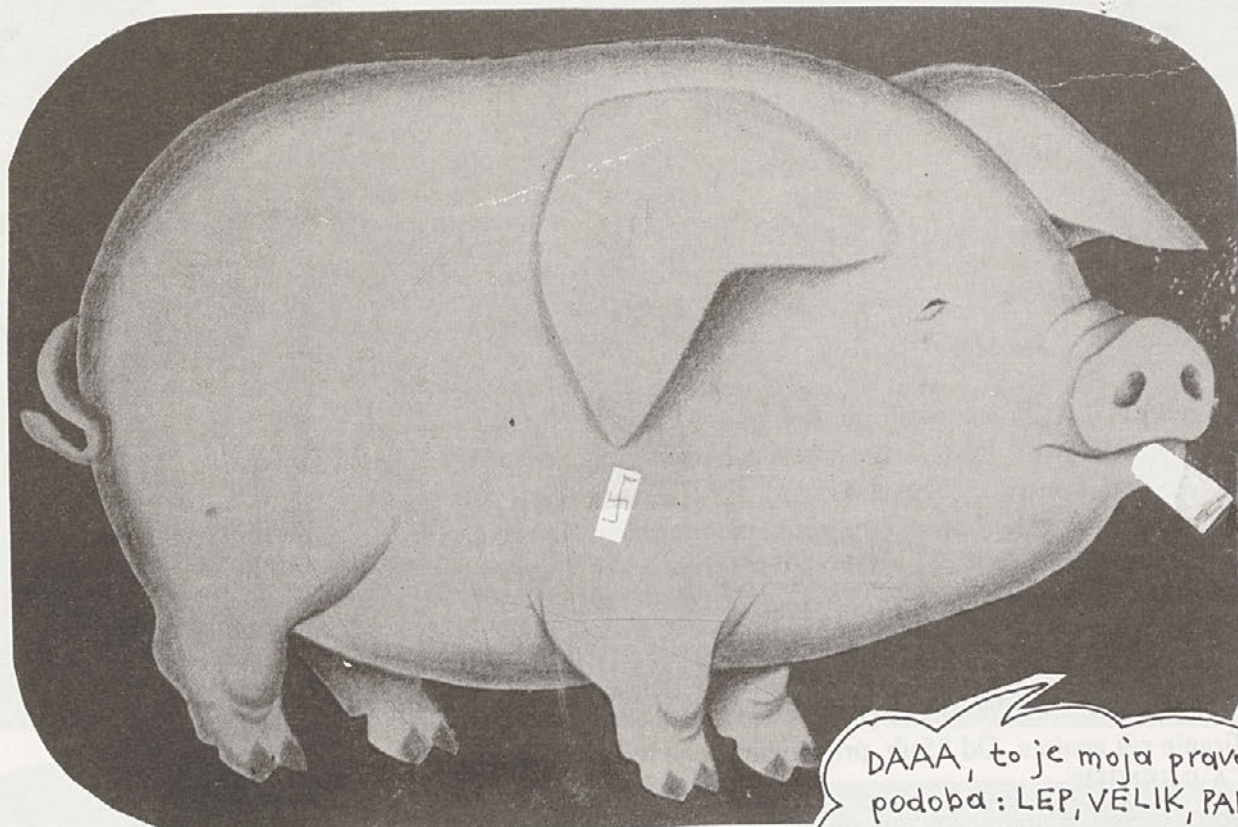
Nasilje je nekaj groznega! To je nekaj, kar te preseneti. Še bolj grozno je to, da je nasilja vse več! Vse več ga je na ulicah, v časopisih, po televiziji in ni čudno, da se nasilje pojavlja tudi v šolah. Nasilje se razvija in nihče tega ne more ustaviti. Sama sem doživela vojno. Vojna je nasilje v najkrutejši obliki.

Mislím, da veliko ljudi verjame, da lahko z nasiljem pridejo do vsega, toda to ni res. Nasilje povzroča samo to, da te vsi sovražijo in se te izogibajo. Veliko različnih vrst nasilja poznam in mislim, da je vojna najhujša oblika. Vsi ljudje bi se morali boriti proti nasilju, saj vse kaže, da se bo razširilo.

Nasilen ne bi smel biti nihče. Nasilje je pokvarilo naš svet!

OBLIKOVALA: AJDA, 7. R

Dobili smo novega učenca v razred. Na začetku sva bila kolega, a kmalu me je začel tepsti. Boksal me je v ramo, ki me je bolela, a moral sem potrpeti. Tepel ni samo mene, ampak je mlatil tudi druge. Vsi smo komaj čakali, da bi šel v kak drug razred. Zdaj me nobeden od sošolcev ne tepe več.

DAAA, to je moja prava podoba: LEP, VELIK, PAMETEN, NASILEN do šibkejših... se pa bojim močnejših...

Nekega dne smo v šoli zvedeli, da bomo dobili v razred enega največjih razgrajačev na šoli. V razredu smo se ga izogibali. Vsak dan je priletel v razred in kričal. Za klopjo je sedel zelo nemarno, pa tudi pisal velikokrat ni. Tepel je sošolce, sošolke pa nadiral, pa tudi udaril jih je kdaj. Razred se je bal, da se ne bi zgodilo še kaj hujšega. Zelo velikokrat je pretopal mojega nemočnega sošolca. Nekega dne sem morala k ortodontu. Hotela sem se v garderobi preobuti, a zagledala sem našega razrednega pretepača. Požigal je vezalke na čevljih.

Že velikokrat se je zgodilo, da v čevljih ali tenis copatih ni bilo vezalk. Na bundah in anorakih režejo trakove. Lomijo pa tudi dežnike in obešalnike, brcajo čevlje in anorake. V razredu pa velikokrat med poukom in odmorom letijo papirčki in krede preko glav. Večkrat te zadenejo, kot zgrešijo. Zmerjajo nas pa tudi z grdimi besedami. V bundah iščejo denar, da bi si lahko kupili razne stvari. S seboj nosijo tudi razne pripomočke za pretepanje. Lomijo merila, svinčnike uničujejo šolske klopi in stole. Na table pišejo neprimerne besede. Pred kontrolnimi nalogami se nič ne učijo, ko dobijo slabo oceno, pa jih mečkajo, trgajo in mečejo v koše za smeti.

Na šolah je vse več nasilja, vendar ne med vrstniki, temveč med starejšimi in mlajšimi. Dostikrat sem že videl, kako nastane tako nasilje. Kakšen četrtošolec se sprehaja po avli in se po nesreči zaleti v osmošolca. On seveda mora pokazati, da je glavni. Četrtošolec je nemočen kot miška, ki jo napade mačka. Osmošolca seveda spodbujajo njegovi sošolci. Zgrabijo ga, kot bi gnetli glino. Najprej mu zagrozijo z neprimernimi besedami, potem se ga lotijo, če ne gre drugače, tudi s pestmi. Ene stvari se pa ne zavedajo, da drugim kažejo, kakšni so v notranjosti.

Naima, Jure, Domen, Maja, Katja, Marko in Ajda iz 7. b

ZDAJ IMAMO FOTOKROŽEK

ZDAJ IMAMO FOTO KROŽEK

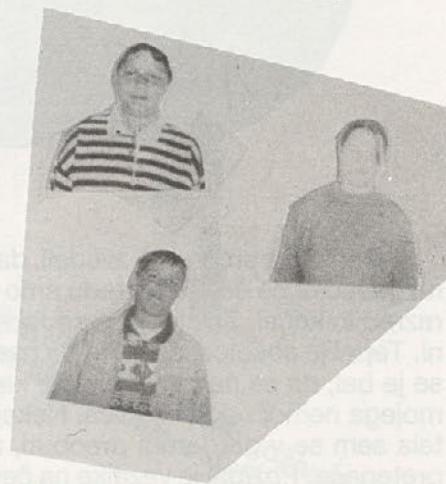
Znano je, da brez dobrih fotografij ni dobrega časopisa. Ravno s fotografijami, fotoaparati in fotografi je imela mentorica Najče večne probleme. Ko je g. Zoran Ercegovčević, lastnik Foto Asje, podaril šoli odličen fotoaparat Canon EOS 500, je bil rešen prvi problem. Drugi pa se je začel reševati z odločitvijo g. Tihomirja Trohe, da prevzame mentorstvo foto tečaja in kasneje še foto krožka.

G. Troha je izpeljal foto tečaj s pomočjo Zorana in Elvisa iz Foto Asje med zimskimi počitnicami. Počitniški prosti čas so žrtvovali le tisti, ki jih fotografiranje res zanima. Od 25-ih prijavljenih se je tečaja udeležilo le enajst "TA RESNIH".

Odtlej se fotografska skupina srečuje ob petkih ob 13,30. Okoli g. Trohe se vrti približno 15 stalnih zainteresiranih učencev, ki:

- spoznavajo različne fotoaparate,
- spoznavajo osnove fototehnike,
- učijo se ravnanja s fotoaparati,
- spoznavajo zakonitosti dobre fotografije,
- hodijo na teren in fotografirajo.

Člani foto krožka občasno sodelujemo kot fotografi na različnih šolskih prireditvah.

Maja Božič

Pogačar Jure

Skupina fotografov v prihodnosti želi:

- postati v š. l. 1996/97 interesna dejavnost — foto krožek,
- Usposobiti šolsko temnico (ne manjka ji prav veliko),
- spremljati dogajanje v šoli in njeni okolici ter zasnovati foto arhiv šole,
- razvijati pri ljubiteljih foto tehnike, ustvarjalnost in umetniška nagnjenja.

FILM

Svet igrač

Je prvi animirani film, ki je izdelan izključno z računalniškimi orodji in grafično tehnologijo tridimenzionalne animacije. Ta animirani film sta skupaj ustvarila studia Walt Disney Pictures in Pixar Animation studios. Že leta 1994 sta prejela oskarja za skupne dosežke v računalniški animaciji v risanem filmu Lepotica in zver.

Svet igrač je nov mejnik v grafični animaciji okolja, v katerem igrače živijo svoje življenje. Tem so posodili glasove vrhunski igralci, kot sta Tom Hanks in Tim Allen.

Film nas ponese v otroško sobo. Ko potihnejo človeški koraki in se zapro vrata, se znajdemo v pravljичnem miniaturnem svetu. Kavboj Jelko, najljubša igrača šestletnega Andrejčka, je poveljnik igrač. Vsi ga ubogajo, dokler ne napoči Andrejčkov rojstni dan. V dar dobi le-tečega robota Kena Kozmobliska, ki se ponaša z lasersko pištolo, znanjem karateja in celo zločljivimi krili, zato prevzame tudi oblast nad igračami. Kaj se zgodi z Jelkom? Jelko...

Če vas zanima, brž prosite starše za denar in smuknite v kino.

Mojca Grobovšek, 8. a

RAPA NUI

Film prikazuje Velikonočni otok. Na Velikonočnem otoku prebivata dve plemeni: Dolga ušesa in Kratka ušesa. Proti pravilom pa se fant iz plemena Dolgih ušes zaljubi v dekle, ki je iz plemena Kratkih ušes. Če pa se želita poročiti, mora dekle za šest mesecev v Deviško jamo, on pa mora zmagati na tekmovanju. Če pa ne, potem dobi dekle drug fant, ki je prav tako Kratkih ušes kot ona. Zmaga fant Dolgih ušes ter z njo in z njunim otrokom odide z otoka, saj Kratka ušesa spet postanejo ljudožerci.

Edita, 6. b

Holandov opus

Film pripoveduje o skladatelju Holandu, ki uči na neki srednji šoli v Ameriki. Najprej se z vsemi štirimi brani učiteljavanja, saj ga učenci pošteno jezijo, pa tudi za skladanje pesmi mu ne ostane veliko časa. Kmalu pa odkrije tudi dobre plati učiteljskega poklica in ga vzljubi.

Rodi se mu sin, ki pa še preden izgovori svojo prvo besedo, popolnoma ogluši. Holandu je zelo hudo, vendar mora sina sprejeti, takega kot je.

Po tridesetih letih delovne dobe pa se ravnatelj odloči varčevati na ta način, da ukine na šoli glasbo. Holand se bori, da bi glasba ostala na šoli, vendar mu to ne uspe. Ker je blizu pokoja, se upokoji. Ko s težkim srcem pospravi zadnje stvari iz učilnice in že hoče oditi, zasliši v avli šole hrup. Odide pogledat in tam ga čakajo učenci, ki jih je učil. Pripravijo mu tudi prijetno presenečenje, ki ga do solz gane, saj spozna, da so ga dijaki imeli radi.

Film ste si lahko ogledali tudi v okviru filmskega abonmaja.

Ajda Zorko, 7. b

BABE

Letos imamo pod vodstvom ge. Marjane Štern organiziran abonma za vse ljubitelje filma. V okviru abonmaja smo si ogledali tudi komedijo Babe.

Film Babe govori o prikupnem prašičku, ki živi na kmetiji z mnogimi živalmi, s katerimi se na začetku ne razume najbolje. Gospodar pa je zelo navezan na prašička in tudi preostale živali prav kmalu spoznajo, da je dobrosrčen. Gospodar nauči prašička, kako mora obvladati ovce za neko tekmovanje. Na koncu Babe z zvijačo pretenta ovce ter navduši komisijo in vse prisotne gledalce.

Anita Tintor, 6. b

NAJMA OBLAK

Svet skozi fotografski aparat

Letošnje izbirne vsebine so bile od 17. — 19. 4. Bilo je veliko različnih in zanimivih vsebin, vendar take izbire kot lani le ni bilo.

Meni se je zdela še najbolj zanimiva tema Svet skozi fotografski aparat. Mentor skupine je bil g. Tihomir Troha, ki nam je pokazal, kako se ravna s fotoaparatom.

En teden pred izbirnimi vsebinami smo se s fotoaparati precej negotovo lotili slikanja naših prvih fotografij.

Na izbiro smo imeli tri različne teme: prva je bila Ekologija, druga Znamenitosti našega mesta, tretja pa Ljudje. Bila sem v skupini, v kateri smo slikali ljudi. Naloga je bila precej težka, saj se nekateri ljudje nočejo slikati.

Ogledali smo si tudi razstavo modnih fotografij Janeta Štravsca v avli tovarne Krka.

Naposled je le prišel teden izbirnih vsebin in odšli smo v protore foto studia Asja, kjer nam je Elvis pokazal, kako film razvijemo v negative. Postopek je precej zapleten, saj se večina dela odvija v temi. Tudi sami smo lahko poskusili, vendar smo na koncu priznali, da moramo še veliko vaditi.

Naslednji dan smo v temnici Di-jaškega doma v Šmihelu razvijali slike. Nekateri smo razvili sami, pri nekaterih pa je na pomoč priskočil g. Troha. Vsi smo bili ob koncu razvijanja slik utrujeni, a veseli, saj nam je uspelo razviti precej dobrih fotografij.

Zadnji dan smo se ubadali predvsem z miselnimi vzorci, ki so sedaj razstavljeni na panojih v avli naše šole.

Mislim, da je bilo naše delo uspešno in zelo zanimivo. Seveda pa moraš imeti za slikanje in razvijanje fotografij jeklene živce in veliko potrpljenja.

Ajda Zorko, 7. b

MOJ PRIJATELJ

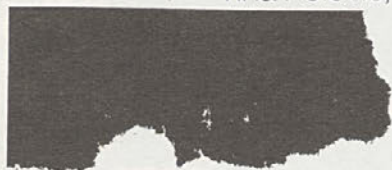
Moj najljubši prijatelj je Davor. Piše se Kroflijin. Je zelo prijazen do mene. Ima rjave lase. Je zelo suh. Dobil je že pohvalo. Ima tudi najljubšega prijatelja. To pa je Matija.

Aleš Kobe, 1. b

LIST IZ KOLEDARJA

Mamica si je označila, da ne bo pozabila z Janom, iti 1. januarja na sprehod. Očka si je označil, da ne bo pozabil kupiti za rojstni dan darilo za Jana.

Tina Polovič, 1. c

Praznovanje pomladi

V petek smo se dogovorili, da bomo začeli v ponedeljek s tednom izbirnih vsebin. Prvi dan, ko smo s tem začeli, smo si šli v naravo ogledat zgodnje pomladansko cvetje. V torek nam je učiteljica povedala, v katerem prostoru bomo delovali po skupinah.

Ilustratorji so ilustrirali pomladansko cvetje. Oblikovalci so se zelo trudili in naredili veliko izdelkov iz gline, mavca ter iz papirja. Igralci so igrali igrice, recitatorji pa so recitirali pesmi o pomladi. Pesniki in pisatelji so pisali zgodbe in pesmice, pevci pa so se naučili peti ter zraven igrati na inštrumente. Za zaključek smo starše povabili na predstavitev. Nekaj naših izdelkov je bilo razstavljenih, nekaj smo jih prebrali in pokazali tudi na odru. Tej predstavitvi so vsi starši ploskali od navdušenja. Tudi mi otroci smo bili veseli.

Tjaša Ogulin, 2. b

NAJČA

GNEZDO

Jure je šel nekega dne na sprehod v gozd. Zaslišal je čivkanje ptic. Jure je bil radoveden, koliko ptic je v gnezdu in je splezal na drevo. Jure je po nesreči zadel gnezdo in padlo je na tla. Drevo je bilo mokro in tudi Jure je padel na tla. Zdaj leži Jure v postelji z zlomljeno nogo.

Maruša Umbreht, 1. d

MOJ NAJLJUBŠI PREDMET

Moj najljubši predmet je slovenščina. Pri slovenščini veliko pišemo, se učimo pisane črke ali odgovarjamo na vprašanja. Včasih tudi pišemo po nareku.

Nina Avsec, 1. b

PROMETNA NESREČA

Ko sem pogledala skozi okno, sem videla prometno nesrečo. Takoj sem stekla ven in vprašala, kaj je. Voznika sta se pa prepirala in prepirala, kdo je kriv. Rdečemu avtomobilu je počila sprednja guma, zelenemu pa je stekel ves bencin, da bi avto kmalu zgorel.

Saša

Želim si postati učiteljica. Zato ker imam rada šolo in bi rada učila. Učila bi prvi razred. Rada imam otroke. Oblečena bom v krilo in roza srajco. Jedli bomo za zajtrk in za kosilo. Učili se bomo črke in številke. Rada pišem na tablo.

Maja G.

VALENTINOVO

14. februarja je praznik, ki se imenuje valentinovo. Pravijo, da je to dan zaljubljenec. Takrat si dva, ki se imata rada, izmenjata majhna darila. Ta praznik je k nam prišel iz razvite Evrope, pri nas pa ga praznujemo šele nekaj let. Pravijo, da ima Valentin ključ od korenin. To naj bi pomenilo, da se bo narava začela kmalu prebujati in da se približuje začetek pomladi. Na valentinovo zaljubljene deklice pošiljajo svojim izvoljencem kratka pisemca, ki jih okrasijo z rdečimi srčki. To je za marsikoga neresen, a prisrčen praznik.

Vanja Urbančič, 2. d

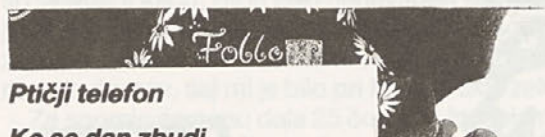
MOJ PRIJATELJ

Moj najboljši prijatelj je Jernej. Poznava se že dolgo, saj sva se spoznala in spoprijateljila že v vrtcu.

Je priden in miren fant. Vedno je pripravljen sošolcem pomagati. Najrajši pa ga imam zato, ker se skupaj igrava, ker se ne pretepa in mi ne nagaja.

Želim si, da bi bila dobra sošolca in prijatelja še naprej.

Gregor Krnc, 1. b

Ptičji telefon

*Ko se dan zbudi,
ptičji telefon zazvoni.
Cele dneve je vključen,
ponoči pa izključen.*

*Petpedika, petpedi,
joj, kako se mi mudi,
jutri petek bo in huda noč,
zjutraj pa bo snegec proč.*

*Kra, kra, kra
ali je kdo doma?
Danes sem sanjala,
da bo nekaj hudega doma.*

*Živ, žav, živ, žav,
nisem še zdrav,
cel dan že posedam
in televizijo gledam.*

*Hu, hu, hu, huhu,
nisem jedla, nisem pila,
pa vseeno sem si zob zlomila.*

*Tok, tok, tok, tok,
kako naj vem, kje je zob?
Žena je na lepše šla,
vse pustila je doma.*

*Ko pa noč se spusti,
ptičji telefon zaspi,
vse se je končalo
in sladko zaspalo.*

*Jutri spet nov bo dan,
gozd naš pa ne bo zaspan.
Vse bo spet prepevalo
in pomlad oznanjalo.*

Špela Kastelic, 4. c

PESMICA O 2. b

Ko šolski zvonec zazvoni,
2. b na svoje stolčke pohiti.
Na vrsti je poštrevanka,
koliko je 3 krat 3?
Zopet bomo tekmovali,
se učili in veliko znali.
Ko pa pride spet odmor,
po razredu gor in dol.

Maruša Židanik, 2. b

KRAVJA JUHA

Bilo je zgodaj zjutraj, ko so se zbudili otroci. Potihoma so odšli pogledat bolno kravo. Tedaj se je na televiziji pojavila Mici. Kdor hoče, naj pride k meni, da naredimo čudežno juho. Medtem se jim je posvetilo. Pojdimo tja! Zagotovo bomo delali kravjo juho! Prvi je stekel Jure. Za njim Črt, Nejc in Nino. Prišli so do tam. Teta Mici je zgrabila 8 radirk, 1 celo smreko, 8 čebul in od vsakega spodnjo majico. Ko so vse to skupaj zmešali, je nastala zelena juha z mehurčki. Otroci so jo pograbili in jo nesli ubogi kravi. Kravi to ni ugajalo. Morali so jo prisiliti, da je to čudno kravjo juho pojedla. In tako je ozdravela.

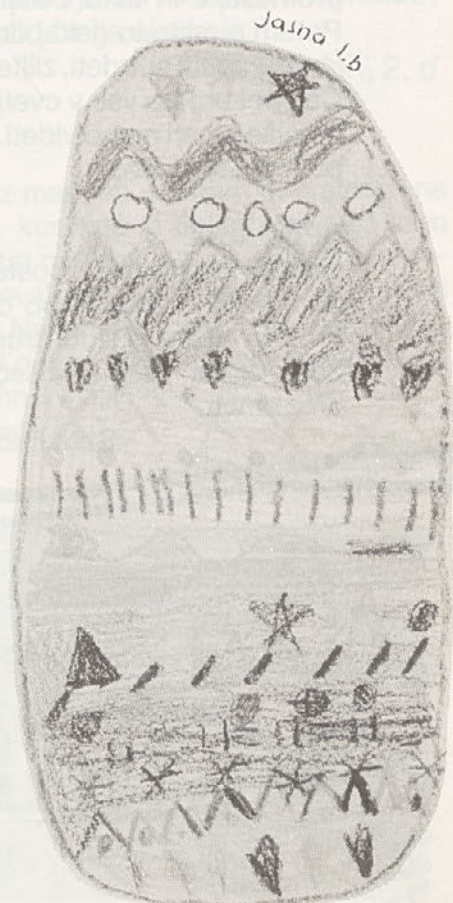
Nino Dančulovič, 3. d

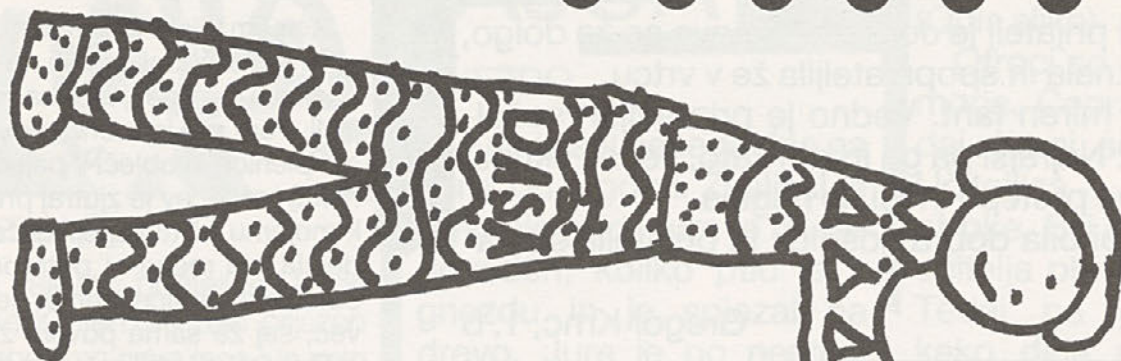
KRAVJI TEK

VESELJE

Ko sem bila stara eno leto in pol, so me starši dali v jasli na Drsko. Vsako jutro me je očka peljal v jasli. Tam me je moral previti v čiste plenice in obleči v pajaca. Čez nekaj mesecev je zjutraj pristopila k mojemu očku vzgojiteljica in mu dejala, da mene ni potrebno več oblačiti v plenice, ker jih ne rabim več, saj že sama povem za stranišče. Očka je bil zelo vesel te novice. Čeprav je zelo velik, je od veselja zrastle še pol metra. Bil je ponosen name. Kar smejalo se mu je, ko je mami povedal to novico. Jaz takrat tega še nisem razumela, sedaj ko pa sem starejša in ko ga poslušam, kako z veseljem pripoveduje, kdaj sem nehala uporabljati pleničke, mu vse to rada verjamem.

Tanja Kocjan, 3. c

Recept proti umazaniji

POTREBUJEMO:

5 konjskih repov,
1 l vode,
13 presušenih muh,
2 dag deževnice,
20 dag mačke ali psa,
4 krokodilje solze,
1 dag soli in sladkorja,
0,5 l metinega čaja,
sij polne lune.

PRIPRAVA:

Če ste čist človek, naredite to juho! Doma najдите velik lonec in vanj vrzite vse, kar je napisano in seveda tudi tekočino. Vsako uro premešajte in tako delajte 72 ur. Potem pustite to nekaj dni stati in ko bo začelo smrdeti, zlijte po ulici. Čez pol ure bo vse v cvetju in najmanjše smeti ne bo videti. Seveda bo tudi vse dišalo.

UPORABA:

Preden boste zlili, boste morali popiti žličko tega in bo delovalo. Proti umazaniji so tudi drugi ljudje. Zato vsem želimo dišeč uspeh brez smeti.

Sara Fabjan, 3. a

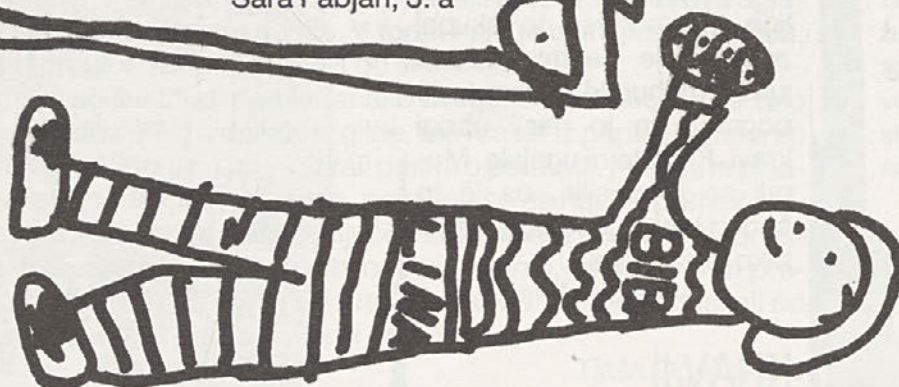

MOJA ŽELVA

Ko sem želvico dobila,
v prvi razred sem hodila.
Zdaj je stara že dve leti,
v senco nosim jo poleti.

Ko zvečer nastane hlad,
jo v sobo nesem spat.
Tam lepo in mimo uživa,
kadar za pečjo se skriva.

Želva ljubka je živalca,
komaj za stotinko palca.
Kadar se pa dež ulije,
hitro se v oklep svoj skrije.

LINA

Obiskal me je Marsovček

Ko sem spala, me je kar naenkrat nekdo začel buditi. Najprej sem mislila, da je to moja mami, potem pa sem pred seboj zagledala Marsovčka.

Imel je oranžne oči, zelene hlačke in šop črnih las. V očeh pa se mu je svetlikala sreča. V roki je imel majhno igračo. Bila je vesoljska ladja. Vprašala sem ga, kdo je. Rekel je, da je Smeško. Ponudila sem mu čokolado. Skupaj sva jo pojedla, nato pa sem ga vprašala, kje živi. Rekel mi je, da ima na Marsu svoj dom. Vprašala sem ga, kako pride na Mars in ali grem lahko z njim. Rekel mi je, da grem lahko z njim, toda še vedno nisem vedela kako. Pihnil je v vesoljsko ladjo in postala je velika. Usedla sva se vanjo in odpeljala sva se. Vozila je nad travniki, oblaki in potem sva priletela na Mars. Tam so bili Marsovčki podobni kot Smeško. Igrali so se z žogo oziroma z ježkom, prepevali in namesto gumitvista so skakali s kačo. Bil je zelo nenavaden kraj. Marsovčki so bili z menoj zelo prijazni, saj so mi dovolili, da tudi jaz skačem, se žogam in druge stvari. Bilo je zelo zabavno, dokler mi ni Smeško rekel, da moram domov. Bilo mi je zelo žal, da moram domov, saj mi je bilo pri Marsovčkih zelo lepo. Pripeljal me je domov.

Za spomin sem mu dala 25 čokolad in mojo najljubšo igračo Račko, on pa je meni dal svojo sliko. Poslovala sva se in takrat sem spoznala, kaj pomeni biti dober prijatelj.

Nina Hočevar, 3. a

PROSIMO

Zahtevamo, da na košarkaška koša Grm pripnete mrežo, ker se ne da igrati košarke.

4. r.

ZAHTEVA

Prosimo, da na šolskem igrišču Grm pripnete mrežo na obadva košarkaška koša.

4. r

Moj kuharski poskus

Pri nas doma največkrat kuha mami. Tudi sestra kuha med počitnicami. Jaz pa sem kuhal nekega popoldneva, ko ni bilo nobenega doma.

Pripravil sem sestavine in ponev. Pekel sem palačinke. V posodo sem zmešal sestavine in zmes izlil v ponev. Ko se je prva pekla, sem iskal lopatico za preobračanje palačink. Tisti trenutek, ko sem iskal, se je prva palačinka zažgala. Druga prav tako, tretja pa mi je uspela. Začel sem z metanjem palačink v zrak, ker nisem našel lopate. Spekel sem jih šest. Prvi dve sem vrgel v kanto, štiri pa sem pojedel. Bilo je tako zanič, da sem sklenil, da ne bom kuhal v mladih letih. Zvečer, ko so se starši vrnili, pa sem zelo bruhal.

Miloš Repše, 3. b

Je rumeno
je okroglo, ima luknje.
Miške ga rade jedo.

Aleksandra Potočar, 2. c

GOZDNA KRIMINALKA

V gozdu sta imela dva zajca hišico. Živela sta srečno. Neko noč pa se je prikazala lisica. Lovili so se okrog hišice. Lisica je bila vse bolj hitra. En zajec je ušel, drugega pa je požrla lisica. Prvi zajec je poklical detektiva, da so ujeli lisico. Obsodili so jo na gozdnem sodišču.

Klemen Korasa, 2. d

PRESKOK ČEZ KOZO

Danes smo skakali čez kozo. Tako zabavno je bilo. Moj sošolec ni dobro skakal. Kljub temu se je še vse dobro končalo. Želim, da bi moj sošolec znal malo bolje skakati.

Matej Molek, 2. d

NAŠI GORJANCI

Ko sem bil še majhen, sem šel z mamico, očetom in bratcem na Gorjance. Hodili smo zelo počasi, ker smo si ogledovali naravo in sproti nabirali kostanj. Po petnajstih minutah smo že videli Gospodično, a pot je bila še dolga. Srečevali smo ljudi, ki so se vračali od Gospodične. Vsi so bili dobre volje. Nekateri so celo vriskali in peli. Videli smo Kočevje in celo Julijce. Ko smo prišli na Gosgospodično, smo se odpočili in jo nato spet mahnili v dolino.

Tako sem spoznaval lepote narave.

Klemen Korasa, 2. d

Ko sem prišla na svet

V petek, 13. 6. 1986, sem se rodila v novomeški bolnišnici. Tehtala sem 3670 g, merila sem 50 cm. Mnogi pravijo, da je petek 13. nesrečen dan, za moje starše pa je bil to najsrečnejši dan. Izredno sta se me razveselila tudi mamina starša, saj sem bila njuna prva vnukinja. Mamica je prejela veliko čestitk od sorodnikov in prijateljev, ki so nama želeli veliko zdravja. V bolnišnico sta naju prišla iskat očka in babica Tina. Doma je name čakala zibelka, kamor so me udobno namestili. Tri mesece sem se zbujala vsake tri ure in zahtevala hrano. Iz dneva v dan sem napredovala. Pri šestih mesecih sem dobila prvi mlečni zob. Shodila sem pri enajstih mesecih. Z enajstim meseci sem odšla v varstvo, ker je mamica morala v službo. Prve dni sem jokala, toda kmalu sem se navadila na novo okolje in nove prijatelje.

Anja Plut, 3. c

POTEP

Janez se je nekega večera skrivaj vkrca na veliko ladjo. V ladji si je našel udoben prostor, kjer je prespal. Zjutraj se je prebudil in ugotovil, da se ladja premika. Hitro je stekel na krov in zagledal okoli sebe gusarje. Vljudo jih je pozdravil. Dobro jutro. Ali me lahko odpeljete domov k mami? Ne, tri mesece nam boš moral pomivati krov in potem te šele odpeljemo domov. In tako je Janez pomival ladijski krov. Ko so pretekli trije meseci, se je Janez z gusarji odpravil v pristanišče. Janez se je poslovil in odšel domov. Doma ga je pričakala mama in bila zelo vesela.

Jaka Glavač, 2. c

Edi in Maja

Edi in Maja sta barvici. Edi reče Maji: »Jaz sem lepši, ker sem črn.« Ne, pa nisi, ker imajo dekleta najraje rožasto barvico.« »Prav, dečki pa črno barvico.« »A mene pa nimajo radi?« »Ne.« »Zakaj pa ne?« »Zato, ker nisi črna barvica!« »Pa kaj! Dekleta pa tebe, ker si črn.« »Prav. Važno je, da sva prijatelja in sva barvici.«

DVE RIBI

Ribi sta čofotali v vodi in se čudili, zakaj ju poskuša ribič uloviti v mrežo. Ribič pa si je mislil, kako bo lepo, če jih bo ulovil v mrežo. A ko se je smejal, so ribe zaplavale k njemu in ga ugriznile v hrbet. Od takrat ni ribič nikoli lovil rib v nobenem jezeru ali potoku.

Ines Pavlin, 1. a

JANEZ SE POTEPA

V dolgih dneh se je Janez vkrca v ladjo. Ladja je bila velika. Tudi naroda je bilo veliko. Med njimi je bil tudi Janez. Janez se je veliko potepal. Dober, dan, dober dan, je Janez pozdravljaj gospe in gospode. Ladja je bila že na sredi oceana. Janez je gledal skozi okno, kako so skalale ribe v morje. Janez ni nič plačal. Zanez ni vedel, da je šla ladja v London. Čez pet dni bodo v Londonu. Janez je hitro premišljeval. Janez se domisli. Saj res, v vodo bom skočil. Janez je pustil nahrbtnik na ladji in skočil v moreje blizu Londona. Ko je priplaval do obale, je našel svojega strica Huberta. Oba sta veselo živela.

Luka Vavžik, 2. c

Trikrat P

Pri Petru Petelinčku poštar pozno popoldne petkrat pozvoni. Pismo prime pa pravi Petru: Peter, podpis potrebujem po prašnem poštarskem prejemu pošte. Peter počeka podpis po papirju, prime pismo, pa prebere. Poštar pravi: Pusti podrobnosti, preberi pismo. Peter pravi polglasno: Poglejte, poštar, predračun, poslano priporočeno po povzetju. Prijatelji prav prijetno poskrbijo pred prazniki. Pošiljajo ponudbo pet procentnega popusta pri posamezni plošči. Poštar Petra posluša pa pravi: Praznike prijetno preživiš pri poslušanju plošč, peki palačink pa peciva. Perfektno! Po prijetnem pomenku popravi poštarški površnik pa pojde po poti. Ponovno prinesi pismo pravi Peter poštarju prijazno. Poštar prikima, pomaha papa pa gre. Peter poštarju prav prisrčno pomaha. Po prstih prehodi pot po pisarnem parketu pritličja. Potiho potegne pladenj, pa požrešno prikima prelepi pečenki pod prsti. Pred prihodom prijatelja Primoža poje pripravljeno pečenko, pomfri, potico, popije pivo, par piškotov pa pusti Primožu.

Nekoč je živel rdeč zvonček

Po travnikih so ležale samo krpice snega. Takrat je na dan pokukal zvonček. Ker je bil prvi znanilec pomladi, je bil na travniku čisto sam. Vendar, ozrl se je okoli sebe in pod smrekami zagledal staro lesko. Na prvi pogled je bila prav prijetna gospa. Zvonček jo je ogovoril: »Gospa, kdo pa ste?«

»Ježeš, rdeč zvonček! Na pomoč! Pokličite zdravnika!« »Kako, rdeč zvonček? Saj sem vendar bele barve.« »Srečala sem že veliko rožic, ki so vzniknile slepe. Rdečega zvončka pa še ne.« »Povejte mi vendar, kdo ste?« »Jaz sem leska, gospa leska. Že dolgo stojim na tem mestu. Osamljena in žalostna sem.« »Jaz sem tudi žalosten. Zdaj me bodo zagotovo venomer dražili, saj sem rdeče barve.« »Ne bodi potr. Nikoli ne veš, kaj se bo zgodilo.« Gospo lesko je prekinil vesel glas: »Hej, jaz sem trobentica! Pozdravljen svet!« V tistem trenutku je zagledala zvončka. Obledela je in začela: »Saj ti si rdeč. Gotovo sanjam. To ne more biti res!« Zvonček je zajokal. Gospa leska pa ju je pomirila: »Zvonček, ne joči. Gospodična trobentica, pomirite se vendar. Veste, mislim da je prišlo do napake v zvončkovi barvi. Mimogrede, jaz sem gospa leska.«

Medtem so na dan pokukale še vijolice, zvončki, trobentice in spominčice. Vse so slišale zgodbo o zvončku in ga sočutno gledale. Razen treh nesramnih sester vijolic. Mislile so si: »Rdeči zvončki ne spadajo na naš travnik. To bodo videle ptice in razčivkale po celi pokrajini. Vse druge cvetlice se nam bodo smejale!« Oglasile so se naglas: »Smo proti temu, da rdeč zvonček živi na našem travniku. Odgnati ga moramo.« »Ne, ne, ne,« se je oglasila leska. Oglasi se še zvonček: »Vijolice imajo prav. Odiiti moram.« »Ne, zvonček. Ostal boš tukaj in pika!« je odločno rekla gospa leska. Cel travnik je vzklikal: »Juhu!« Tri vijolice pa so se kujale v kotu.

To je zgodba o tem, da imajo tudi drugačni enake pravice kot ostali. Tudi zvonček je dosegel svoje.

Andreja Mamilovič, 4. c

HOP - HOP - HOP

Loparčki

V Sloveniji se čedalje bolj uveljavlja beli šport oz. namizni tenis. Občina Novo mesto je ena izmed redkih občin, ki podarja loparčke šolam. Osnovna šola Grm je ena izmed njih in je dobila 25 loparčkov za namizni tenis. Na podelitvi so bili prisotni vsi učenci nižje stopnje, pa tudi ravnatelj g. Marjan Špilar, ki je povedal nekaj besed. Podelitev je bila zelo pestra in dobro organizirana. S tem darilom je občina veliko pripomogla k boljšim ušam športne vzgoje.

Anita Tintor, 6. b

Badminton

Badminton je eden od najbolj zanimivih športov. Predvsem za delavce tovarne zdravil KRKA je ob sobotah in četrkih organiziran badminton, ki se prične ob pol osmih. To je igra z loparjem in pirnato žogico. Lahko ga igraš v dvojicah ali pa posamezno na igrišču, ki je manjše kot tenis igrišče. Igram ga že dve leti in mi je zelo pri srcu.

Špela Les, 6. a

ORIENTACIJSKI TEK

V torek, 9. aprila, posebnim izbrancem ni bilo treba v šolo. Cool, a ne? Vendar si nihče ni mislil, da se bomo potili bolj kot pri pouku.

Štart se je začel z majhno zamudo. Zbralo se je 50 skupin iz osnovnih in srednjih šol. Grmčane smo s ponosom zastopali v 8 skupinah (bilo nas je 4% vseh). Borili smo se in preivali znoj za vas in vaš blagor, dragi moji!

Na tek čez drn in strn smo se podali s kompasi in zemljevidi z označbami. Na vsaki najdeni točki smo si dali poseben žig. Ko smo odkrili vse, smo se lahko vrnili na start, kjer je bil obenem tudi cilj.

Ko so vsi izgubljeni našli pot do cilja, smo imeli razglasitev rezultatoav. Priznam, da nisem pričakovala tako dobrih rezultatov. Med najboljše so se uvrstili:

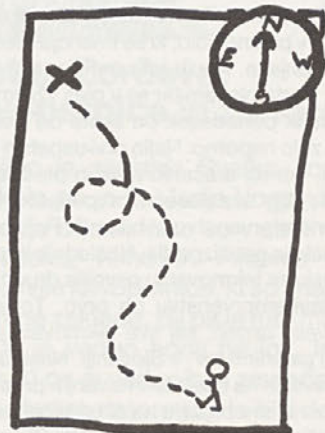
— za las jima je ušla zmaga in pristala sta na II. mestu:

Matej Podkrižnik in Matija Vidiček;

— zmagovalki občinskega prvenstva v kategoriji 7. — 8. razred pa sva postali **Tina Bajec** in moja malenkost **Katja Markovič.**

Brez zamere, tudi ostalih dvanajst se je dobro odrezalo, zato jim čestitam!

Katja Markovič, 8. b

OBLIKOVALA:
AJDA ZORKO, 7.B

Državna prvaka v plesu

Letošnji prvi zbor šole za 7. in 8. razred je bil najboljši od vseh, kar jih je doživela avla grmske šole. Za ta zgodovinski dogodek so zaslužni humoristi in 8. d in 8. a, precej pa tudi plesalca Vesna in Jure iz 5. d.

Prosili smo ju, naj za bralce Najče opišeta svojo plesno pot in dosežke.

Jure Zadnik, 5. d:

Ples je nekaj lepega. Je ritmično gibanje telesa po glasbi. Ker mi je všeč, sem se tudi sam odločil, da poskusim to vrlino.

Plešem v Dolenjskem plesnem centru na Loki. Poučujeta nas gospod in gospa Vovk. Že četrto leto je moja plesalka Vesna Ban. Naučila sva se že veliko. Zaplesati znava latinsko-ameriške plesne in standardne plesne. Da si uspešen plesalec, je treba vložiti veliko truda in vaje. Pomembno je, da se naučiš plesnih korakov, figur itd. Pa ne samo to, tudi gibanje celega telesa, rok, bokov in nog je pomembno.

Z Vesno sva bila do zdaj kar uspešna. Na srečanjih mladih plesalcev Dolenjske, ki je vsako leto, sva dosegla lepe uspehe. Tudi v Hrastniku in Trbovljah na plesnem festivalu mladih plesalcev Slovenije sva bila uspešna. Večkrat nastopava tudi na šolskih prireditvah, na proslavi v Domu starejših občanov, ob zaključku leta tudi v raznih osnovnih šolah.

S plesom bom tudi v bodoče nadaljeval, tam se sprostim in razveselim, saj smo plesalci med seboj dobri prijatelji. Mislim, da se ob plesu učimo tudi lepe kulture in obnašanja.

Jure Zadnik, 5. d

Vesna Ban, 5. d:

Plesati sem začela pred šestimi leti. Moj plesalec je Jure Zadnik, ki je tudi moj sošolec. Hodim v plesno šolo, ki se imenuje Plesni center Dolenjske. Poučujeta me Boris in Mirjana Vovk. Rada plešem ter se v ples vživim. Treniram vsak ponedeljek od šeste do osme ure, kar je zelo naporno. Najin prvi uspeh je bil pred petimi leti na srečanju mladih plesalcev Dolenjske, kjer sva dosegla prvo mesto. Nato na državnem prvenstvu ni bilo nič. Prišla sva le v polfinale in nato izpadla. Naslednje leto sva na občinskem tekmovanju osvojila drugo mesto, naddržavnem prvenstvu pa prvo. To je bil za naju velik uspeh, saj sva tekmovala skoraj z vsemi plesnimi pari v Sloveniji. Naslednje leto sva osvojila na obeh tekmovanjih prvo mesto. Velikokrat sva plesala na zboru šole, to je bilo tudi letos, kjer sva plesala pred višjo stopnjo. Plesala sva tudi na razstavi malih živali. Letošnje pomembnejše tekmovanje je bilo na Otočcu, to je bilo tekmovanje v državnem plesu. Z nami so bili plesalci s Koroškega. Prišla sva v finale ter dosegla tretje mesto, s katerim sva bila zadovoljna. Za nagrado sva dobila omleto presenečenja. Samo enkrat lahko ugibate, če sva jo snedla.

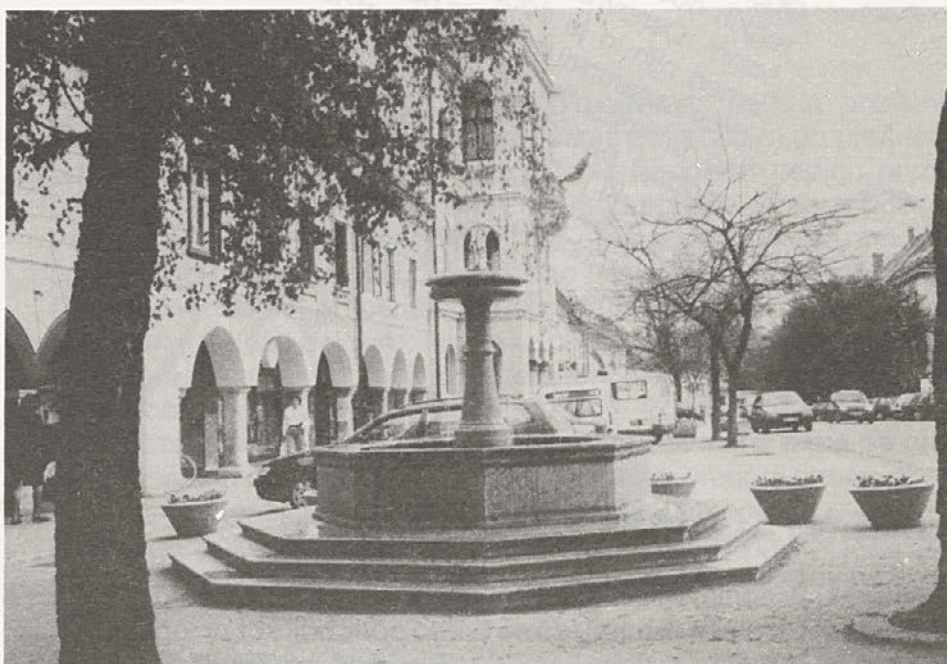
Vesna Ban, 5. d

Državno prvenstvo v atletiki

Marca je potekalo v Ljubljani državno prvenstvo mladink in mladincev do 15 let. Iz kluba Krka je tekmovalo kar nekaj članov, med njimi tudi učenci naše šole. Dosegli smo velik uspeh, saj smo osvojili kar dva naslova državnih prvakov. Za uspeh se lahko zahvalimo Mateju Podkrižniku in Snježani Miladinovič. Snježana je skakala zelo dobro, saj je dosegla nov šolski ter dolenjski rekord. Na tekmovanju so se dobro odrezali tudi Sašo Rebernik, David Šenica, Manja Praznik, Roberta Vavžik in Maja Kranjčič. Snježana in Matej sta pred tem že uspešno nastopila na državnem prvenstvu za starejše mladince, kjer je Matej z zelo dolgim skokom osvojil nov rekord, Snježana pa je s skokom 163 cm osvojila odlično drugo mesto.

Vsem skupaj čestitamo in želimo še veliko športnih uspehov.

Maja Kranjčič, 8. b

S KNJIŽNIH POLIC

Midva sva kamnita
prebivalca srednjeveških
katedral. V najinem
času ljudje niso
brali knjig. ZAKAJ?

Ivanka Mestnik: KARA

Kara je poleg Izleta na Modri planet in Dedove grape tretja knjiga Ivanke Mestnik. Pisateljica v knjigi ne govori v svojem imenu, ampak v imenu svojega sina Sandija. Knjiga je primerna predvsem za bralce od drugega do četrtega razreda osnovne šole. Posebnost te knjige je, da jo je ilustrirala in oblikovala učenka osmega razreda naše šole, Katja Markovič. Naredila je sedem črno-belih in pet barvnih ilustracij.

Knjiga govori o družini, ki stanuje v bloku. Otroka si zelo želita imeti domačega ljubljénčka, še posebej psa. Ker pa ga v bloku ne moreta imeti, Sandi za rojstni dan dobi papagajčka Pikija, ki sta ga oba zelo vesela. Vsa radost pa izpuhti, ko čez nekaj časa Piki pogine zaradi kuge. Papagajčka kmalu nadomesti želvica Pepina, ki jo sestra Tince prinese z morja.

Vendar jo ta neko nedeljo pozabi zunaj na travniku. Tako otroka zopet ostaneta brez živalce, dokler Tince od strica ne izprosi majhnega belega zajčka Mikija. Ker pa zajček s svojimi zobmi ogloda pohištvo, ga kmalu vrnejo k stricu na deželo. Ko se nekega večera vračajo domov, pred vrati leži majhna črna psička. Obdržijo jo in jo poimenujejo Kara. Kara raste in raste ter postaja vse bolj nemirna med štirimi stenami v bloku. Odločijo se, da jo bodo dali stricu za psa čuvaja.

Tako sta se Sandi in Tince morala odpovedati vsem štirim ljubljénčkom, ki sta jih imela tako zelo rada.

Eva Plut, 6. a

Novosti s knjižnih polic

V rokah držiš Najčo in jo prebiraš. Le malokdo se ustavi pri rubriki novosti s knjižnih polic, mogoče zaradi zateženega naslova ali pa si nekateri frajerji ali frajle mislijo, da so knjige dolgočasne in brez pomena. Vendar knjiga je okno v svet, v njej najdeš vse, kar te zanima ali veseli. Naj vam priporočim nekaj novih knjig, na katerih se v knjižnici še ni nabral prah. Tisti, ki vas dajejo mladostniška vprašanja, si lahko preberete Ninina pesnika dva ali pa Pisma zaljubljene pubertetnice. V njih boste našli odgovor na svoje probleme. Za mlajši rod pa se najdejo knjige Kurji Marko Janeza Kolenca, Zakopani zaklad Mirana Jarca in Lov na zvezde. Po besedah učencev je knjiga Sama Pavlina 4. a res zelo dobra, saj pripoveduje o življenju srednješolca, o njegovih ljubezenskih zapletih in vsakdanjih problemih. Za pustolovce pa je knjiga Bela tišina prava poslastica. Če hočete pregnati dolgčas, le hitro sezite po knjigah, ki žalostne čakajo na policah knjižnice.

Lena Ražen, 8. b

Svetka Zorčeva: Krivopetnice in zlatorog

Knjigo je napisala Svetka Zorčeva, ilustrirala pa jo je Marija Vogelnik. Pripoveduje o tem, kako so v starih časih v Preseku, Klinu in Pihavcu živele gorske vile krivopetnice, ki so imele tudi ogromne zaklade. Bil pa je tudi mlad lovec, ki je vedno hodil na lov. Imel je dekle, ki ga je vedno bolj zavračalo. Pa je šel streljat zlatoroga, da bi ji dokazal ljubezen. A ko je prišel na vrh pečine, ga je zaslepilo zaradi sija rogov. Padel je v brezno. Naslednji dan so dekleta ob vodni prali perilo. Zagledale so lovca. Ena od njih ga je hotela rešiti, toda tudi njo je pogoltnila voda. Tistega dne so se krivopetnice odselile. Povedale pa so, kje so zakladi in kdo jih bo rešil.

Zala Križman, 5. b

Ne, hvala ugodju po bližnjici

Najhujša slovenska droga je alkohol. Pogoste droge, s katerimi so Slovenci zasvojeni, so še: nikotin, kofein in razne tablete. Čedalje več pa je pri nas tudi zasvojenosti z mehkiimi drogami, kot sta marihuana in hašiš, in trdimi, kot sta heroin in kokain. S temi problemi se v zadnjih letih srečujemo tudi na naši šoli.

Kajenje je zelo škodljivo, saj je nevarnost pljučnega raka velika, večja je možnost srčnega infarkta. Dokazano je, da mladi, ki prezgodaj in preveč kadijo, vidno zaostajajo v telesnem in duševnem razvoju. Tobak postara in uničuje lepoto. V pljučih kadilca, ki pokadi 20 cigaret na dan, se v 20 letih nabere 6 kg cigaretne dima. Torej proč s cigareto! Nič bolj odrasel ne boš izgledal z njo v ustih, ničesar ne boš pridobil, izgubil pa veliko.

Pri uživanju **mamil** so ogroženi predvsem mladostniki, ki postanejo oropani zdravega dozorevanja osebnosti. Druga nevarnost pa je, da po mehki drogi lahko sežejo še po alkoholu ali celo po trdi drogi, kar vodi v telesno odvisnost. Iz svoje stiske iščimo raje pravo pot kot pa slepo pot lažne omame. Svoje težave povej in jih razrešuj sproti, spoštuj samega sebe, znaj prevzemati odgovornost, imej rad sebe in druge in ne boš potreboval droge.

Alkoholu recite ne, kajti od zmernega pivca kaj kmalu lahko postaneš odvisen od alkohola. Odvisnost od alkohola pa je človeka nevredno življenje. Alkoholizem je počasen samomor. Le kdor se ne ceni, se ne spoštuje, je negotov vase, bo dovolil, da mu življenje uniči alkohol. Posledice uživanja alkohola pa so lahko: okvare jeter, srca, kože, živčevja, želodca, postaneš pozabljiv, brezvoljen, otopel in nasilen, nastopijo problemi v družini...

Za konec pa še nekaj **predlogov**, kako pomagati mladostniku, da bo rekel alkoholu ne!

Naima Oblak; 7. b

- 1) Pogovarjajmo se o alkoholu.
- 2) Naučite se nam prisluhniti.
- 3) Pomagajte nam, da bomo imeli dobro mnenje o sebi.
- 4) Naučite nas, kaj je prav in kaj ni.
- 5) Bodite dober vzor!
- 6) Pomagajte nam vzdržati pritisk vrstnikov, ki nas silijo piti.
- 7) Spodbujajte naše ustvarjalne dejavnosti.

Ne želimo si ugodja po bližnjici!

Moj odnos do drugačnih

Drugačnih je veliko, begunci, invalidi, tujci, pa tudi prijatelji se med seboj razlikujemo. Eni smo veseli, drugi žalostni. Mnogi pa ljudi, drugačne od sebe, zaničujejo, jih ponižujejo in ne sprejemajo v svojo družbo. Drugačni ljudje se pogosto ne zmenijo zanje in se zatečejo v svoj svet, čeprav jim je v resnici hudo. In tudi tisti, ki drugačne zaničujejo, bi se lahko malo zamislili, če so njihova dejanja dobra.

Bila sem na počitnicah pri sestrični. Ta je imale sošolko, ki je begunka. Živela je tudi v istem naselju, zato sva jo pogosto srečali. Moja sestrična ni nikoli hotela govoriti o njej, kadar sem jo vprašala, zakaj to »begunko« zmerja z raznimi psovskami. Toda ni bila edina, še mnogi drugi so počeli enako. Tisto noč, ko mi je sestrična končno povedala vse o tej deklici, se mi je sestrična zamerila. Naslednji dan sem odšla ven sama, se nekaj časa pogovarjala z drugimi, potem pa sem neda leč stran od nas zagledala to deklico. Stekla sem k njej in začela pogovor. Ona ni hotela govoriti z menoj. Ko sem jo vprašala, zakaj se noče pogovarjati z mano, mi je odgovorila, da zato, ker »držim« s svojo sestrično in sem enaka kot vsi drugi. Toda jaz se nisem vdala in sem vztrajala še naprej. Končno sem izvlekla iz nje, kako ji je ime, kakšni so njeni konjički ipd. Šele takrat sem videla, da ni nič drugačna od drugih. Začeli sva se pogovarjati in sprehajali sva se po mestu.

Šli sva celo v kino in na pico, ki sem jo plačala jaz, da bi ji dokazala, da mi je zares dobra prijateljica. Ko sem se zvečer vrnila domov, me je čakala sestrična. Ko me je videla s to deklico, je postala jezna. Ker se je zares zamislila, ko sem ji povedala, kako sem preživela dan, se je naslednji dan po »čudežu« spoprijateljila z njo. Ko sva bili midve prijateljici z njo, so postali še vsi drugi. Kmalu zatem, ko so se moje počitnice končale in sem morala domov, se je ta deklica vrnila v Bosno. Od takrat je nisem videla nikoli več, pa mi je tisti teden, ki sem ga preživela z njo, vseeno ostal v lepem spominu.

Grozdana Peme, 6. a

OPRAVIČILO

Gospe Majdi Šterk, materialni knjigovodji naše šole, se opravičujemo, ker smo jo v prejšnji številki Najče pomotoma izpustili v seznamu delavcev OŠ Grm.

ŽIVIMO!

Končno je pred vami že dolgo pričakovana top lestvica naše šole. Priznam, da se vas je veliko odzvalo našemu pozivu k sodelovanju, za kar smo vam zelo hvaležni. Vendar pa smo imeli pri štetju glasov kar nekaj težav, saj smo dobili po 50 enakih listkov z isto pisavo in isto pesmijo. Prav tako nekateri niste točno napisali pesmi in izvajalca, tako da smo dobili npr. listek ONANI ONA — BABILON. No, zdaj pa dosti kritiziranja Oglejte si lestvico in uživajte:

1. OASIS
WONDERWALL
2. TAKE THAT
HOW DEEP IS YOUR LOVE
3. BABILON ZOO
SPACEMAN
4. COOLIO
GANGSTA'S PARADISE
5. CELINE DIONE
I LOVE YOU
6. COUGHT IN THE ACT
YOU KNOW
7. NIRVANA
PENNY ROYAL TEA
8. GREEN DAY
WHEN I COME AROUND
9. DR. DRE.
KIP. THAIR HEADS RINGING
10. OFF SPRING
SELE ESTEM
11. ONANI ONA
MZ. HEKTOR
12. BACK STREET BOYS
I'LL NEVER BREAK YOUR HART
13. ROLLING STONES
LIKE A ROLLING STONE
14. KUD IDIOTI
BANDIERA ROSA
15. SASHA
VRTNAR

Zana Fabjan, 6. a

POJEM V ŠOLSKEM PEVSKEM ZBORU

Pevski zbor na naši šoli vodi profesorica Sonja Čibej. K pevs-kemu zboru hodim že peto leto. Všeč mi je zato, ker prepevamo lepe pesmi in ker lahko včasih po-plepetamo, pa tudi ker tovarišica ni stroga. V petem razredu smo nastopali v Celju. Bili smo tudi na televiziji in ker se mi nismo mogli videti, je tovarišica snemala in nam posnetek pokazala. Pred petjem moramo narediti dihalne vaje, da potem lahko lepo pojemo. Tudi nižja stopnja hodi na nastope in upam, da se bodo v tekmovanjih lepo uvrstili. Upam tudi, da bomo na reviji zelo uspešni.

Gordana Knez, 6. b

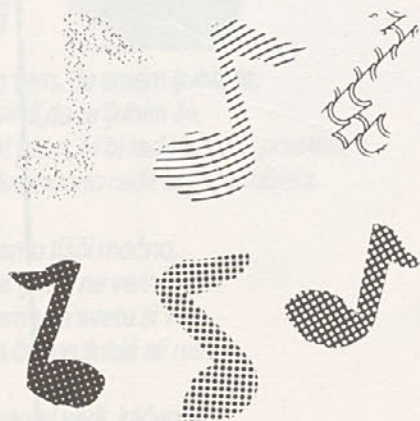
REVIJA PEVSKIH ZBOROV

V torek, 2. aprila, je bila v Kultur-nem centru Janeza Trdine vsako-letna revija pevskih zborov. Pred-stavilo se je deset zborov iz petih šol. Med njimi sta bila tudi dva grmska zbora: otroški in mladinski pevski zbor.

Petje zborov je poslušala tudi gospa Karmina Šilc, ki je strokovn-jakinja na tem področju. Gospa Šilčeva se je na koncu odločila za tri pevske zbore, ki so 17. aprila nastopili še na medobčinski reviji v Trebnjem. Vsi zbori so zelo lepo in prepričljivo zapeli, zato gospa Šilc ni imela lahkega dela. Vseeno pa se je odločila za otroški in mlajši mladinski pevski zbor iz Vavte vasi ter za grmski otroški pevski zbor.

Res je, da se Grmčani skoraj vsako leto udeležimo tudi medob-činske revije, vendar to le doka-zuje, kako dobri pevci smo.

Gordana Knez, 6. b

OBLIKOVALA TEA SKUPEK 5.B.

Zemlja domača ni prazna beseda

Zemlja zame ni le prst. Ni le tista mehka drobljiva snov, iz katere požene seme, iz katerega zraste mlada rastlina — bitje. V tem pomenu tudi ni naš planet, ki iz dneva v dan umira.

Na domači zemlji živim. Dobro jo poznam. Tu živijo moji starši, prijatelji. Tu je moj dom, moje mesto. Jezik mi ni tuj. Govorimo domače, slovensko.

Ne znam razmišljati o tej domačnosti, ne znam povedati, kaj čutim do vse te pokrajine in doma.

Marsikdo se odloči, da odide v tujino. Ne ve, da bo tam samo tujec in nič več. Ljudje odhajajo in iščejo uspeh drugje. Mislijo, da bodo tam srečni in da bodo našli svoj drugi dom. Čeprav ga iščejo, ga ne bodo našli. Odkrili ga bodo v srcu, globoko, v najskrivnejšem kotičku.

Vsak, ki odide, se rad vrne. Takrat pravi, da ga je domača zemlja čakala. S tem misli na dom, na družino. Morda pomisli tudi na polje, vso krajino, mesto.

Tudi meni dom ni tuja beseda. Rad ga imam. Morda bom čez nekaj let odšel drugam, vendar se bom držal pregovora: Povsod je lepo, doma je najlepše. Zemlja domača je dom, ki ti nudi prostor, poln topline in ljubezni, kjer ni tujih besed.

Rok Markovič, 7. b

Moj najljubši učitelj

Vsak učitelj ima svoje navade in svoje metode učenja. Nekateri učitelji niso tako priljubljeni kot drugi. Vsak učenec ima svoj okus in si po tem okusu tudi izbere svojega učitelja.

Če bi mene kdo vprašal, kateri učitelj je meni najljubši, bi mu odgovoril, da ima moj najljubši učitelj tako dobre kakor slabe lastnosti. Do mene je zelo prijazen, me spoštuje, pogovarjava se tudi med odmori, se prijateljsko pozdravljava in podobno. Vendar ima ta moj najljubši učitelj tudi slabe lastnosti. Zelo hitro se razburi in razjezi. Velikokrat tudi na kakšnega učenca vpije in ga tudi kdaj udari. Vendar, kaj ni to vse upravičeno? Sam od sebe se ne razjezi in ne razburi, ampak ga jezimo mi učenci. Tudi na mene je že vpil, vendar nisem bil jezen na njega, saj sem klepetal kljub opozorilu. Nekateri učenci ga ravno zaradi njegove vzklipljive narave ne marajo in so jezni na njega. Ampak mislim, da so bili sami krivi, da je vpil na njih. Ta učitelj mene poučuje dva predmeta. To sta fizika in tehnična vzgoja. Pri fiziki delamo skupaj in se pogovarjamo. Takrat je zelo prijazen in miren. Pri tehnični vzgoji pa se ravno obrne. Pri delu naredimo nekaj, kar nam je rekel, da ne smemo, in že smo tam. Vse skupaj nekaj časa traja, nato pa je spet vse v redu. Nikoli ne vzamem njegovega vpitja resno, res da se včasih razburja brez vsake potrebe, vendar kaj moremo, tak pač je.

Če bi dobro prebrali tale spis, bi spoznali, da je ta učitelj na naši šoli. Meni je zelo všeč, nekateri pa ga ne marajo zaradi njegovega vpitja. Zakaj gledajo samo njegove slabe lastnosti? Če bi pogledali njegove dobre lastnosti, bi videli, da pretehtajo vse njegove slabe.

Domen Mali, 8. b

Ali veste...?

3.) ...za bolezen norih krav? Vsi ste že slišali po različnih medijih o tej bolezni. Nastala naj bi zaradi prehranjevanja goveje živine s kostno moko ovac. Za boleznijo norih krav je umrlo že 8 ljudi, bolezen pa se kaže že od leta 1985. Naj vas pomirim, v Sloveniji te bolezni še niso zaznali.

Bolezen norih krav možgane tako prizadene, da odmrejo. Bolezen norih krav se pokaže 15 let po zaužitju okuženem mesu. Bolezen se ne more uničiti s kuhanjem niti s pečenjem.

Prvi znak bolezni norih krav je depesija, nadaljuje se z napadi besa in zibanjem med hojo, kasneje odpovedo nekateri organi, na koncu pa še možgani. Potem nastopi smrt.

Ajda Zorko, 7. b

Vse narobe — vse prav

Če ti kaj narobe gre,
pusti žalost in solze.
Vrata radosti odpri,
naj nesreča vsa spuhiti.
Upoštevaj predlog ta,
in pri tebi sreča bo doma.

Vendar sreče zase se ne sme držati,
ampak moraš drugim jo dajati.
Ni se treba zanjo bati
da je mogel neb' dobiti.
Saj po svetu okrog se klati.
Ozri se! Mogoče je pred tvojimi vrati.

Tina Bajec 8. b

Vsaka domovina ima svoje nebo

Ko gledam nebo,
zvečer, ko se zvezde prižgo
in mesec priplava,
z razkošno svečavo me očara,
v jasnih nočeh.
In kadar v modrini,
podnevi, me sonce slepi,
ali z oblaki prekrito
z nevihto grozi,
pomislim:

Ali v tujini, zame neznani, tudi grmi?
Mesec priplava, ko se noč naredi?
Je tako?

Ali pa ima vsaka domovina svoje nebo?

Ajda Zorko, 7. b

Ti

Ne vem, če smem ljubiti te,
a vedi, da te ljubim še,
kot ptica, ki bi rada v nebo poletela,
tako močno rada bi jaz te objela.

V srcu tišči močno,
ker ljubiti ne vem kako.
Zame na svetu si vse,
pa če me ljubiš ali ne.

Zatorej vedi, kličem ti
da rada te imam,
zatorej vedi, pravim ti,
ljubezni te nikomur več ne dam.

Tina B., 8. b

POGUMNO PERO

Prišla je pomlad

Vsi smo veseli,
prišla je pomlad,
saj težko smo pričakali čas,
ko vsi razposajeni bomo brali
cvetice sredi sončnih jas.

Pisano cvetje okoli nas,
je sedaj podobno kot sončni »gaz«
sredi oaz.

Mačice se bohotijo v jutranji rosi,
trobentice sramežljivo odpirajo
glavice v izginjajoči se zimi,
zvončki veselo cingljajo,
veseli, da prišla je pomlad.

Tea Tušek, 6. b

Nebo moje domovine

Nebo domovine moje
vse mavrične barve premore.
Posuto je z zvezdami naših želja
in nas daleč daleč — v brezmej-
nost pelja.

Nikjer ni konca te modrine
in sredi nje sonca topline.
S svojimi žarki kot zlata roža
naše gore in ravnice boža.

Matija Golob, 7. b

Ločila se pogovarjajo

Vejica reče piki: »Jaz imam rep-
ček, jaz stojim na sredini stavka, jaz
imam lepše ime. Jaz povem, kje se
konča odvisnik in se začne glavni
stavek. Ti pa nisi nič vredna!«

Pika ji odgovori: »Jaz imam po-
membnejšo nalogo kot ti. Jaz oz-
nanjam konec stavka. Brez repčka
se lažje premikam in ljudje me lažje
napišejo. Ti tukaj nič ne veš!«

Jasna Hadžialić, 6. b

Vsaka domovina ima svoje nebo

Pri nas je lepo
in rad sem tu doma.
Modro je nebo,
zelena Krka se smehlja.

Ko na nebu so oblaki,
se mi zdi utrujena.
Vendar vetrič jo vsaki
oživi in spet moči ji da.

Po svetu že sem hodil,
v prelepih krajih bil,
a vrnil sem se srečen,
ker tu sem se rodil.

Na pragu muc ogromni,
ob njem naš kuža skromni,
ki vsak dan me opomni:
Ljubo doma, kdor ga ima.

Jure Golobič, 7. b

Klovn virtuozi

V avli naše šole ima razstavo slikar Karel Zelenko. Med drugimi je razstavljena tudi slika z naslovom Klovn virtuozi.

Slika postavlja v ospredje klovna, ki igra na razne inštrumente in s tem zabava množico. Ideja in skice so nastale v Franciji, kjer si je slikar ogledal cirkuške nastope. Dogajanja na sliki pa ni postavil v neko francosko mesto, temveč v mesto v Dalmaciji, ki je znano po tem, da se tam zbirajo umetniki. Slikar z bolj živimi barvami slika klovna, kot da bi hotel pokazati to njegovo zabavnost, igrivost, ki izhaja iz njega. Z rjavo barvo je naslikal okolico. Opazoval jo je jeseni, ko so gozdovi, grmičevje in trave najlepši. Po slikarjevih besedah je jesen najlepši letni čas v Dalmaciji. Ozračje je ponazoril z zeleno barvo, ki kaže na njegov priimek. Slika je upodobljena realistično. Slikar jo je naslikal po opazovanju. Zame je slika zanimiva, saj so mi bolj kot nerealistične vseč realistične, ki opisujejo pravi svet, v katerem živimo. Slika, ki prikazuje cirkuško življenje, me spomni na čase, ko sem še sam hodil v cirkus in gledal cirkuške točke in predstave. Klovn, ki je postavljen v ospredje slike, prikazuje veselo in zanimivo vzdušje, ki odvrne skrb od težav in popestri sliko. Občinstvo sproščeno gleda predstavo, ki prikazuje veselo vzdušje in pomaga pozabiti na vsakdanje skrbi. Slika te že takoj ob pogledu nanjo spomni na veselje, zabavo in cirkus. Zabavno je pogledati ne sliko, ki ne prikazuje samo žalosti, ampak tudi nek zabaven element.

Slika mi je všeč, saj je narisana na realističen način z oljnatimi barvami. Cirkuška tema pa je zanimiva tako za mlajše kot za starejše. Na razstavi je razstavljenih še več slik in drugih stvari, ki jih je ustvarila družina Zelenko.

Jure Fideršek, 8. a

Cvetličarka

Po odmoru sem prišla v avlo. Na steni so visele slike Karla Zelenka. Mojo pozornost je vzbudila majhna slika v modrih odtenkih. Na njej je prikazano dekle, na njenih rokah pa stojita opica in papiga. Obraz je svetel in mil, modre oči gledajo izpod visokega čela. S svojimi vitkimi nogami stoji na majhni modro-zeleni žogi in z iztegnjenimi rokami lovi ravnotežje. V ozadju je balon, ki mi daje občutek lebdenja. Dekle je kar prelepo, da bi bilo resnično. Ob vsej tej modrini neba izstopa njena obleka krem barve, kakor da bi nam slikar hotel sporočiti, da človek ne more leteti. Pa vendar si človek zaželi poleteti ob tej čudoviti hladni modrini. Le kaj je slikar mislil, ko je v roke prijel čopič in začel na platno nanašati oljne barve? Morda se je potopil v spomine, ko je živel v Franciji in ko je neskončno rad obiskoval cirkuse. Zazrta v sliko sem premišljevala in tuhtala. Kaj občutim ob tej sliki? Nekaj me privlači in nekaj odbija, toda kaj? Tista prelepa neskončna modrina me pomirja in mi daje občutek miru. Ko se prebudim iz te zamišljenosti, že uzrem barvo njene obleke, to barvo obožujem, ni čista, ni hladna; vendar pri tej barvi mi misli začnejo begati. Znova mislim na tisto čudovito nebo, polno belih oblakov. Hočem poleteti ven, v svobodo.

Ana Starič, 8. a

Strelišče

Že sam naslov umetniškega dela pove veliko Strelišče... Večina ljudi pomisli ob tej besedi na orožje, vojno... Umetnik pa je ob tej besedi naslikal sliko o rasizmu in nasilju med priseljenci (v tem primeru priseljencev v Nemčiji).

Kratek opis slike od spodaj navzgor se glasi takole. Spodaj idilično nemško mestce. Povsod raztresene hiše. Naslikano je s svetlo modro barvo, ki je hladna barva in izraža brezbržnost ljudi. Nad mestom so v okvirčkih gradovi. Malo višje pa je strelišče, če temu lahko tako rečem. V ospredju pult. Ob levem robu obritoglavc s prekržanimi rokami na prsih. Obraz svetel, miren, hladen in obenem resen. Za pultom sedem moških. Skoraj vsi s temnimi dolgimi brki. V obraz vsi temni s temnimi lasmi in pokrivali na glavah. Na pultu raznobarvne žoge. Levo, desno in zgoraj od strelišča živali. Veliko živali, ki predstavljajo veliko različnih stvari. Stvari, katere mnogi občutijo na svoji koži. Na skrajni levi in desni strani slike pa že prej omenjena svetlo modra barva prehaja v vse bolj temno. Na vrhu je najbolj tlemna, skorajda črna.

Slika je kar velika, zato mislim, da je umetnik v njo vložil veliko truda. Nekaj ji je naredil po spominu, nekaj pa po domišljiji. Naslikana je z oljnimi barvami.

No, naj se vrnem na strelišče. Tam je umetnik zelo dobro prikazal problem rasizma. Namesto plišastih medvedkov ali drugih podobnih stvari, ki v njih v zabaviščnih parkih streljajo z žigicami, je upodobil močnejše polti (po mojem mnenju Turke).

Sam sem proti rasizmu. Vem pa, da je veliko ljudi rasistov. Ob tem mi pride na misel druga svetovna vojna, ko so pobili milijone ljudi samo zato, ker so bili pripadniki te ali one rase.

Tako si predstavljam umetniško delo, ki mi je odprlo nove poglede na zelo aktualne teme.

Metod Pirc, 8. a

Vadba

Učenci, ki obiskujemo 8. a razred, smo imeli že četrto srečanje z znanim slovenskim likovnim umetnikom. Tokrat je bil to g. Karel Zelenko. Cela družina Zelenko se ukvarja z likovno umetnostjo. Med njimi je najbolj pomemben g. Zelenko. Ukvarja se s kiparstvom, jedkanico, keramiko, slikarstvom itd. Lahko bi rekli, da se ukvarja skoraj z vsemi vrstami likovne umetnosti. Razstavo njihovih izdelkov so postavili na ogled v avli naše šole. Mi učenci smo največ časa namenili razstavi njegovih slik. Slike predstavljajo življenje cirkusantov. Dejal je, da je v mlajših letih rad zahajal v cirkus. Cirkusi so v tistih časih pogostejše obiskovali mesta kot dandanes. Sama sem cirkus obiskala samo dvakrat. Obisk cirkusa je bil zame novo doživetje, vendar so bili nastopajoči drugačni od Zelenkovih cirkusantov. Njegovi cirkusanti se mi zdijo kot pravi bitja. Ob ogledu slik je g. Zelenko dal pri vsaki sliki nekaj komentarjev.

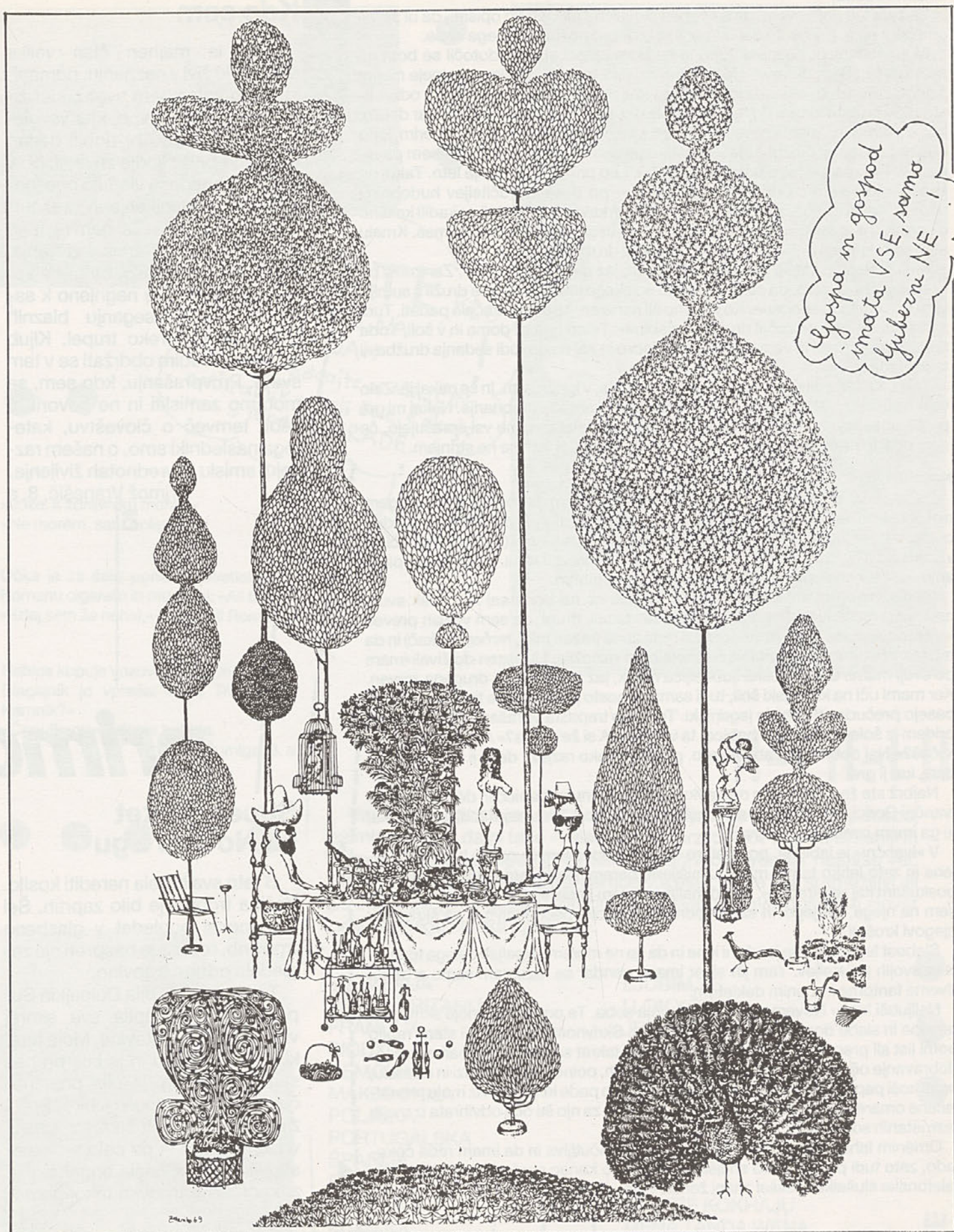
Meni je bila najbolj pri srcu slika, na kateri je cirkusant igral na klarinet. Pojasnil nam je, da je bila to vaja pred nastopom. Na sliki je bila še ena slika. Zazdelo se mi je, da predstavlja Mozarta. Poleg slike in cirkusanta je bilo stojalo. Na njem je bila knjiga. Bele liste knjige so zapolnjevale črne palčke s črnimi krogci, ki so razmetano ležale na petih črtah. To so bile note. Če se poglobiš v to sliko, občutiš nežen zvok, ki ga oddaja klarinet. Ti nežni zvoki naenkrat zapolnijo ves prostor. V sebi začutiš srečo in zadovoljstvo. Oljnata slika se je razprostirala na A3 formatu. Na njej so prevladovala tople barve, ki porajajo toplino. To so roza, rumena, svetlo rdeča. Prevladovala je svetlo-roza barva. Hladnih barv je bilo bolj malo. Najbolj upadljive med njimi so bile bela, črna in zelena. Slikar g. Zelenko je sliko naslikal po svoji domišljiji. Tako si je predstavljal vajo cirkusanta pred nastopom.

Tudi vse ostale slike so bile naslikane po domišljiji, a vsaka od teh je imela svojo različno vsebino.

Maja Grimšič, 8. a

BIOGRAFIJA

Rojen 15. septembra 1925 v Celju. Po končani srednji šoli nadaljuje študij na umetno-obrtni šoli v Ljubljani in Grazu ter na Akademiji likovnih umetnosti na Dunaju in Ljubljani. Leta 1949 diplomira na oddelku za kiparstvo pri prof. B. Kalinu. Grafično specialko konča leta 1951 pri prof. B. Jakcu. Po končanem študiju se zaposli v keramični industriji v Kamniku ter leta 1954 na Šoli za oblikovanje v Ljubljani. Od leta 1959 naprej dela kot svobodni umetnik v Ljubljani in Grožnjanu. Udeležuje se kot grafik, slikar, keramik in ilustrator.

karel zelenko

Urban Presker

Za začetek naj povem, da se noben človek ne more tako opisati, da bi se vsi strinjali z njim. Komur to uspe, mora zelo dobro poznati samega sebe.

Mojo zunanost poznate, zato je ne bom opisoval. Osredotočil se bom na svoj značaj. Sem duhovit. No, vsaj jaz mislim tako. In okolica se smeje mojim šalām, zato bo to kar držalo. Zelo rad kritiziram. Najbolj me zanima odziv ti-stega, ki ga skritiziram. Pri tem zveš veliko o njem. Moje obnašanje je kar dobro, ko se potrudim. Imam kar več značajev; lahko sem prijazen, lepo govorim, lepo hodim (če sem v družbi odraslih), lahko pa sem nagajiv, vihrav... Nisem pa hi-navski. Družba me hitro potegne za sabo. Lep primer je prejšnje leto. Takoj na začetku leta sem se družil z nekaterimi — po besedah učiteljev hudobnimi učenci. Kmalu smo hodili vsak večer ven, zafrkavali ljudi in tudi pokadili kakšno cigareto. To je teklo dolgo časa, dokler šola in starši niso posegli vmes. Kmalu sem se odmaknil od »hudobnih« in se začel družiti z drugimi.

Moji prejšnji prijatelji so bredli še globlje, jaz pa sem se »rešil«. Zanimivo pri vsej stvari je dejstvo, da sem v začetku šolskega leta, ko sem se družil s sumljivi-mi tipi, imel super ocene. Ko pa smo šli narazen, so ocene začele padati. Tudi zadnje čase sem se začel družiti s »slabimi«. To so opazili doma in v šoli. Toda sedaj sem starejši in vem, kaj je zame dobro in kaj ne. In tudi sedanja družba ni tako slaba.

Tako. Kakor vidite, sem zelo podrejen družbi, v kateri sem. In še nekaj je. Zelo veliko se lažem. Ne mislim kakšne velike stvari, ampak drobnarije. Nekaj mi gre pa še posebej na živce. Ko se pogovarjam po telefonu, me vsi sprašujejo, če sem spal in pravijo, da imam glas, kot da bi umiral. S tem se ne strinjam.

Neva Vrčko

Začela bom s tistim standardnim opisom, ki so nam ga vbili v glavo v drugem razredu. Ime mi je Neva. Sem 14-letnica, dolgih svetlorjavih las in sinje modrih oči. Sem manjše rasti; le-te si moji starši ne znajo razlagati (vsi moji domači so visoki nad 170 cm). S športom se ne ukvarjam preveč rada. Uživam le v plavanju, kolesarjenju, plesu, no pa tudi tenisa se polotim.

Glede moje notranjosti pa je tako. Hvalila se ne bom, saj ima vsak svoje mnenje o meni. Nekateri pravijo, da sem »faca«, drugi, da sem včasih preveč »zatežena«. Zase vem, da imam zelo rada živali (razen miši, mrčesa in kač) in da me razjezijo trapasta vprašanja. Oboje bom razložila. Ljubezen do živali imam po svoji mami. Ona je velika ljubiteljica mačk, jaz pa še vsega drugega zraven. Ker mami uči na kmetijski šoli, tudi sama pogosto pokukam na travnike, kjer se pasejo prečudoviti konji in jagenjčki. Tu so še trapasta vprašanja. Vsak dan ko pridem iz šole in pokličem babico, ta vpraša: »A si že doma?« Ali pa! »Od kje pa kličeš?« Naj dobim še slabo oceno, pa me to tako razjezi, da bi ji najraje povedala, kar ji gre.

Najbrž ste že v zgornjem odstavku opazili, da imam babico in dedka. Živita v Ivančni Gorici. Tja odidem vsake poletne počitnice. Tam imam tudi muca Jaka, ki ga imam izmed vseh najrajši.

V »Ivančni« je jablana, pod katero si najbolj spočijem živce. Je bolj odmakn-jena in zato lahko tam v miru razmišljam, berem, poslušam vokmen in včasih poskušam kaj »nakracati«. Že od malih nog sem imela to drevo najrajši. Plezala sem na njega, iz njegovih sadov pomagala babici peči pecivo in se skrivala v njegovi krošnji.

Slabost tega kraja pa je, da ni kina in da tja ne morem pripeljati celega tovorn-jaka svojih prijateljev. Tam jih sicer imam, vendar se razumem samo s tremi: dvema fantoma in z enim dekletom.

Najljubši kraj v Novem mestu pa je moja soba. Ta pozna vse moje skrivnosti ter lepe in slabe dogodke v mojem življenju. Skrivnosti, ja, saj moji starši rabijo potni list ali prepustnico, da smejo vanjo. Še takrat se sliši vzdih mame in neo-dobravanje očeta: »Kakšno sobo pa imaš: prah, polno oblek na mizi in na stolu, polni koši papirčkov. Pospravi!« Ko pa na mamo pade kup oblek iz moje prenat-lačene omare, je obema dovolj. Potem mama in za njo še oče odvihrata iz mojih razmetanih soban.

Omenim lahko samo še to, da sem precej občutljiva in da imam rada čoko-lado, zato tudi precej težko shujšam. Kmalu bo konec pouka in takrat se bo iz telefonske slušalke zaslišal znani ženski glas: »A si že doma?«

Obiskovalca Katjo M.

Kdo sem

Sem le majhen člen velike družbe, ki živi v neznanju, pomanj-kanju in žalostnem svetu, kjer ži-vimo neenakopravno, kjer vsi gle-dajo samo, kako bi dobili denar. Če se ne bodo ljudje zavedli, bo v bližnji prihodnosti vladalo onesna-ževanje, pomanjkanje in brezčut-nost do bližnjega. Žal nam ni dano vedeti, kakšen je smisel življenja. Kdo ve, kako bi bilo, če bi ga ve-deli? Človeštvo je nagnjeno k sa-mouničenju, doseganju blaznih ciljev, četudi preko trupel. Kljub vsemu se trudim obdržati se v tem svetu. Pri vprašanju, kdo sem, se moramo zamisliti in ne govoriti o sebi, temveč o človeštvu, kate-rega nasledniki smo, o našem raz-voju, smislu in vrednotah življenja.

Primož Vranešič, 8. a

đ

primc

Supermarket na Novem trgu

S teto sva hotela narediti kosilo. Večina trgovin je bilo zaprtih. Šel sem nekaj pogledat v glasbeno trgovino, teta pa je nasproti nje zagledala odprto trgovino.

Ta trgovina je bila Dolenjkin Supermarket. Nakupila sva skoraj vse potrebne sestavine. Moja teta, ki živi v Zagrebu in je bila pri nas samo en teden, je bila presenečena nad tako dobro izbiro. Sredi zime je bila založena z vsemi vrstami hrane in pa celo s svežim sadjem. Ker ni našla origana, ji je zelo prijazna trgovka takoj pomagala.

Priznala pa je, da tudi v Zagrebu, glavnem mestu Hrvaške, ni veliko trgovin s tako dobro ponudbo.

Domen Plut, 7. b

1

UGANITE, KDO SO UČITELJICE NA FOTOGRAFIJAH

Odgovore oddajte v NAJČIN
nabiralnik v qvli šole. Čakajo
vas 3 lepe NAGRADE !

»Jože, k zdravniku moraš!«
»Ne morem, sam bolan.«

Očka je za šalo ponudil devetletnemu
Romanu cigareto in mu dejal: »Ali boš?«
»Kdaj sem že nehal,« je odvrnil Roman.

Babica kupuje vozovnico za Celje.
Blagajnik jo vpraša: »Čez Trojane ali
Kamnik?«
»Čez vikend,« odvrne babica.
Anja Šumiga, 6. a

3

HI-HI-HI

Valentinovo postaja tudi pri nas zelo priljubljen praznik, še posebej
za mlade. Res, da ni take »valentinske« mrzlice kot v Veliki Britaniji in
Ameriki, kjer se zasipujejo z rožami in bonboni, vendar nas vse več
piše anonimne (ali pa tudi ne) kartice. Za tiste, ki ste bolj sramežljivi ali
pa imate svojo simpatijo v drugi državi, sva pripravili poseben slovar
priljubljenega stavka Ljubim te.

SLOVENIJA
VELIKA BRITANIJA
FRANCIJA
SIOUXI
NEMČIJA
MAKEDONIJA
POLJSKA
PORTUGALSKA
ŠPANIJA
ITALIJA
UKRAJINA
ZULUJCI
KORZIKA
BOLGARIJA
ARABŠČINA
KAMBODŽA
RUSAJA
ŠKOTSKA (galščina)

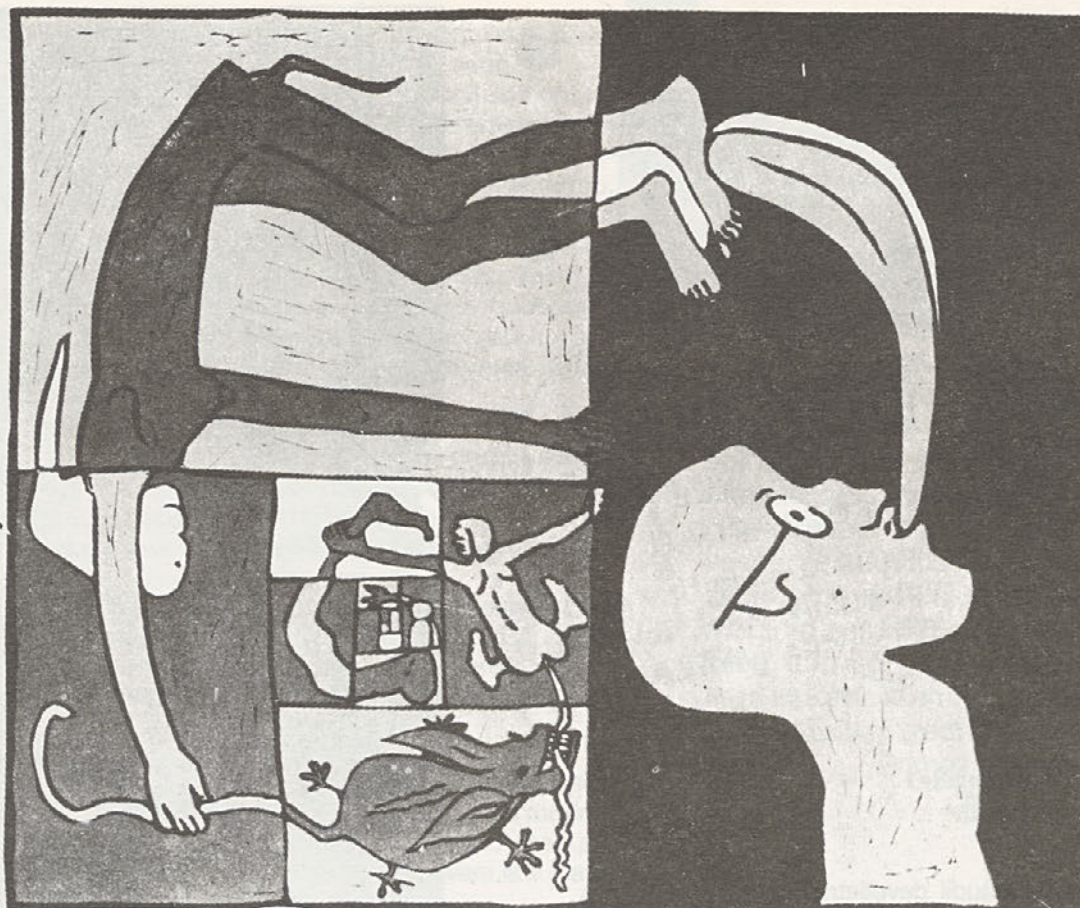
LJUBIM TE
I LOV YOU
JE T'AIME
TECH I HHILA
ICH LIEBE DICH
SAKAM TE
JA CIE KOCHAM
MAO-TE
TE QUIERO
TI AMO
JA TEBE KOKHAJU
MENA TANDA WENA
TI TENGU CARA
OBICHAM TE
ANA BEHIBEK
BON SRO LANH UN
JA TEBIA LIUBLIU
THA GRADH AGAM ORT

2

LJUBIM TE

Naprvi in zadnji strani sta dva
linoreza, deli akad. slikarja Marjana PREVODNIKA, ki
je aprila razstavljal v avli naše šole.

dolenjka d.d.

Trgovina na debelo in drobno
NOVO MESTO, Glavni trg 23

VODNOGOSPODARSKO PODJETJE NOVO MESTO

68000 Novo mesto, Trdnova

ADRIA®

Uredniški odbor: **MOJCA GROBOVŠEK** (glavna urednica), **JANJA VRANEŠIČ** (pomočnica glavne urednice), **MIHA LUKŠIČ** (vesti), **ANITA TINTOR** (ankete), **JURE GOLOBIČ** (intervjuji), **ANA STARIČ** (pogumno pero), **TINA NENADIČ** (s knjižnih polic), **NAIMA OBLAK O.** (film), **MAJA KRANJČIČ** (hop-hop-hop), **ALJOŠA VRBETIČ** (do-re-mi), **AJDA ZORKO** (hi-hi-hi), **KATJA MARKOVIČ** (likovno oblikovanje).

Širši uredniški svet: **MARJANA ŠTERN** (odgovorna urednica), **BRANKO ŠUSTER** in **JANKO ORAČ** (mentorja likovnega in grafičnega oblikovanja), **TIHOMIR TROHA** (mentor fotografije), **MARIJAN ŠPI-LAR** (ravnatelj šole), **LILI VAVŽIK** (prispevki razredne stopnje), **MILAN JAKOPIN** (Dolenjka), **ROBERT JUDEŽ** (Mestna občina Novo mesto), **STANISLAV LUKŠIČ** (Adria mobil d.o.o.), **VINKO MANČEK** (Krka, tovarna zdravil) **ROMAN RAJER** (Vodnogospodarsko podjetje), **JASNA ŠINKOVEC** (Enigma).

Tisk: TISKARNA OPARA

Število izvodov: 450

Cena: 150 SIT